Stamboom familie van Elsacker

aantekeningen bij het onderzoek naar de stamboom / het geslacht van Elsacker

versie 26 augustus 2019

Jan Matthijs van Elsacker

"licentiatus Sorbonicus", secretaris van Loenhout

Jan Matthijs van Elsacker, geboren op 18-04-1669 te Loenhout, overleden op 16-04-1751 te Antwerpen.

"en om dat hy is eenen van eer, van goede fame & reputatie, mede becleedende het ampt van secretaris, waer van behoort vervrempt te syn alle blame van leugenachtigheyt"

Inleiding

Jan Matthys van Elsacker (Joannes Mattheus in het latijn, geboren in 1669 en overleden in 1751) is een specifieke figuur geweest in de rij der familie Van Elsacker. Wij komen hem tegen tijdens het samenstellen van de stamboom. In het jaar 1741 scheidde hij van tafel en bed. Dit was iets zeer uitzonderlijks voor die tijd. Dit maakte ons dus nieuwsgierig. Waarom gebeurde deze scheiding? Jan Matthys was tenslotte "licentiatus Sorbonicus". Hij had aan de Parijse Sorbonne kunnen afstuderen. Hij moet dus wel zeer verstandig zijn geweest. Zijn ouders moeten gegoede burgers zijn geweest daar zij dit hebben kunnen bekostigen in de zware na-oorlogse periode van de opstand der Nederlanden tegen Spanje, met de Vrede van Munster (1648) als gevolg, waardoor de Schelde definitief werd afgesloten door Nederland. Wat was er dan gebeurd met Jan Matthys?

Hij verdwijnt vanaf 1736 uit de archieven van Loenhout. De secretariswerkzaamheden worden dan door zijn klerk verricht. Zijn vrouw, Magdalena Tappers, treedt bij verschillende gelegenheden op waar we normaal Jan Matthys mogen verwachten. Was hij toen ziek? Verbleef hij buiten Loenhout? Hij overleed uiteindelijk op de pastorie van St Willibrordus te Antwerpen bij zijn broer Peeter, die er pastoor was.

Reeds in 1716 kreeg hij moeilijkheden met het Magistraat en met de Vrouwe van Loenhout wegens zijn eigenzinnig optreden als secretaris. Hij werd veroordeeld door de Raad van Brabant om zich aan de wetten te houden, maar hij trok zich daar niets van aan. Hij verscheen niet op de zitdagen van het Magistraat, ook niet na uitdrukkelijk verzoek, zodat het schrijfwerk zich opstapelde en de zaken niet konden afgehandeld worden. In 1723 kreeg de Vrouwe van Loenhout de toestemming om een substituut-secretaris aan te stellen. Vanaf dan komen er berichten over "eigenaardig "gedrag van Jan Matthys. Hij leed blijkbaar aan "sottichheden "en beweerde dat hij de koning, ja zelfs de keizer was.

Toen de procureur-generaal in Loenhout een onderzoek kwam instellen trok Jan Matthys, al dansend en springend, tesamen met een menigte volk, door het dorp al roepend: "Ik ben de keizer".

Officieel bleef hij de secretaris van Loenhout tot aan zijn dood. In 1733 werd M.A. Essers substituut-secretaris en hij bleef dit tot in 1751. Hij woonde dan bij Jan Matthys in huis, na de scheiding van Jan Matthys en Magdalena Tappers. Wij vermoeden dat Jan Matthys enige tijd later wegens zijn gedrag niet meer te

houden was en naar Antwerpen, naar zijn broer Peeter, ging (of gezonden werd) om er tot rust te komen.

In de inventaris van M. A. Essers vinden wij het boekenbezit van Jan Matthys: 123 latijnse, 35 franse en 38 nederlandse boeken. Hij was tenslotte licentiaat in de rechten! Een geletterd man dus.

Was hij inderdaad anarchistisch of krankzinnig, had hij een moeilijk karakter of was hij een meesterlijk toneelspeler? Ik vrees dat ik het antwoord aan de lezer zal moeten overlaten. De geschiedenis leert het ons niet.

Voor alle duidelijkheid vermeld ik hier dat bepaalde passages van teksten in cursief schrift zijn gezet. Ik heb dit zo gedaan om te laten blijken welke teksten uit de originele documenten zijn overgenomen en welke niet.

Het zal de aandachtige lezer opvallen dat de handtekening van Jan Matthys bestaat uit "M. van Elsacker". Hiervoor zijn twee verklaringen mogelijk. Jan Matthys gebruikte zijn tweede naam als roepnaam en tekende zo als M(atthys) van Elsacker. Of hij tekende als M(eester) van Elsacker.

Ik moet ook nog twee mensen bedanken:

Mijn broer Hugo omdat hij zo bereidwillig is geweest om in mijn plaats naar de archieven te gaan en de nodige documenten te gaan halen. Ikzelf had daartoe de tijd niet en zodoende zou deze brochure niet zijn klaar gekomen. Met zijn aangeboren optimisme zei hij, toen ik het hem vroeg, "en hoe lang moet ik dit doen?" Ge ziet, Hugo, het resultaat is er. Ik hoop dat gij er tevreden mee bent.

En zeker moet ik bedanken pater Juvenalis, Frans Van Elsacker, de mentor van onze stamboom, voor de vele uren die wij reeds doorbrachten en het vele geduld dat hij opbracht om mij wegwijs te maken. Hij heeft met oeverloos geduld deze brochure gelezen en de fouten verbeterd. Ik hoop nu maar dat hij ook de tijd zal vinden om het eens rustig te lezen. Want

N.B. slechts 2 maanden later, op 30-12-2002, komt pater Juvenalis te overlijden! (red.)

Wij hebben ons tot doel gesteld, hetgeen in de volgende middelnederlandse tekst zo mooi wordt omschreven:

"Ick wille weten wy ghy syt ende waer gy vaert in dese tyt....."

De goedwillige lezer weze er van overtuigd dat alle nuttige gegevens, aanvullingen en terechtwijzingen ons steeds welkom zijn. De anderen verzoeken wij de woorden indachtig te zijn, die ik overschrijf uit een oud pedagogisch boekje:

"Nemet in danck, al ist niet constich gedaen syn, Wat ut goedtheyt geschiedt moet jonstich ontfaen syn."

Onze hartelijke groeten aan onze "familiale" lezers

Nescio, Qua natale dulcedine cunctos ducit, Et immemores Non sinit esse sui. (Ovidius)

(Ik weet niet, door wat drang de mens gestaag wordt bezeten tot zijn geboorteplaats en die niet kan vergeten.)

Herman Van Elsacker, Deurne, november 2002

Inhoud

- het dorp
- de handtekening van Jan Matthys
- een tijdsbeeld
- geschiedkundige aanknopingspunten
- de Heren (Vrouwen) van Loenhout

- de secretarissen van Loenhout in het "Ancien Régime"
- de voorouders van Jan Matthys
- het gezin van Jan Matthyss
- Jan Matthys.... of.... Ick wille weten wy ghy syt.....
 - als secretaris die voldoet
 - als secretaris die niet voldoet
 - "Sottichheden" te Brasschaat
 - problemen te Loenhout
 - de scheiding
 - Magdalena Tappers neemt over
- appendum: de gebarsten klok van Loenhout
- appendum: de pastorie van Pulderbos
- appendum: het Schaliënhuis te Loenhout
- gebruikte afkortingen

het dorp

de muziek

de handtekening van Jan Matthys

teruq

Het dorp

Thuis heb ik nog een ansichtkaart,
Waarop een kerk een kar met paard,
Een slagerij J. van der Ven,
Een kroeg, een juffrouw op de fiets.
Het zegt u hoogstwaarschijnlijk niets.
Maar het is waar ik geboren ben.
Dit dorp, ik weet nog hoe het was,
De boerenkind'ren in de klas,
Een kar die ratelt op de keien.
Het raadhuis met een pomp ervoor,
Een zandweg tussen koren door,
Het vee, de boerderijen.

Dat dorp van toen, het is voorbij, Dit is al wat er bleef voor mij, Een ansicht en herinneringen.

Wim Sonneveld

een tijdsbeeld

1669 - 1751

De Nederlanden: gescheiden broeders

In tegenstelling tot de Verenigde Provincien moeten de zuidelijke Nederlanden, ook Vlaanderen genoemd, de gebeurtenissen passief ondergaan. De oorzaken hiervan liggen niet bij de bevolking maar in het feit dat Vlaanderen behoorde tot een zieltogende monarchie die onkundig was om zijn grondgebied te verdedigen. En er waren kapers op de kust. Vooral Frankrijk dat zijn aspiraties ten aanzien van Vlaanderen nieuw leven inblies. Daarnaast ageerde ook Engeland en de Republiek. Vanaf de tweede helft van de 17e eeuw kon men er niet meer omheen: Vlaanderen was gereduceerd tot een bufferstaat die zonder stem haar lot moest ondergaan.

Na aartshertogin Isabella zijn de landvoogden, op enkele uitzonderingen na, zwakke figuren of gewoon nulliteiten geweest. Het dieptepunt lag wellicht tussen 1668 en 1691 toen niet minder dan zeven landvoogden naar Brussel kwamen.

Misschien nog schrijnender dan de politieke situatie was de economische. Eeuwenlang lag het economisch zwaartepunt in de zuidelijke havens. Brugge, Gent en nadien Antwerpen waren handelsknooppunten en centra met wereldfaam. In de 16e eeuw stak vooral Antwerpen alle concurrenten naar de kroon. Vanaf 1585 evenwel werd zij het slachtoffer van de oorlog. De opstandelingen sloten de Schelde af. Zolang de vijandelijkheden duurden leek dit een begrijpelijke houding. Bij de vredesverdragen echter werd duidelijk dat de sluiting van de Schelde enkel diende om de economische belangen van Amsterdam veilig te stellen.

Ondanks deze situatie, die nog werd verergerd door een emigratie van ambachtslui naar het noorden, bleef men niet bij de pakken zitten. De handel op Antwerpen was niet totaal stilgevallen. Wel betekende de sluiting van de Schelde dat goederen bestemd voor de spaanse Nederlanden eerst naar hollandse of zeeuwse havens werden gevoerd en van daar uit naar het zuiden. Om deze geldrovende omslag van goederen te voorkomen werd gezocht naar andere mogelijkheden. De havens van Oostende en Duinkerken gaven hier een oplossing waarvan de textielindustrie kon profiteren. Naast vooral goedkopere produkten bleef ook de tapijthandel overeind. Ook wat het opkomend mercantilisme betrof bleef Vlaanderen niet achter. Dit steeds redelijk los van Spanje.

De economie heeft zich dus vrij goed weten te handhaven maar uiteindelijk bleven de vooruitzichten somber. De Negenjarige Oorlog en in het begin van de 18e eeuw de Spaanse Successieoorlog (1701-1713/1714) teisterden Vlaanderen zo hevig dat de industrie in elkaar stortte.

Op ogenblikken dat een hereniging mogelijk leek doken steeds dezelfde obstakels op. De taal speelde hierbij nog geen rol van betekenis. Zo pleitte de Waalse adel eerder voor aansluiting bij Frankrijk om de spaanse bezetter te kunnen verdrijven!

Vooreerst was er de reflex om de eigen handel veilig te kunnen stellen. Een vrij Antwerpen was voor Amsterdam geen prettig vooruitzicht. Wat hen meer interesseerde was wat er in de kolonies gebeurde. Deze horizonverruiming zorgde ervoor dat Vlaanderen niet langer een eerste prioriteit was. Een tweede hindernis werd opgeworpen door het verschil in religie. Is het de motor geweest waardoor de Republiek op zo korte tijd zo geweldig kon groeien? Zeker zit in de tegenstelling tussen het calvinisme en het katholicisme van na Trente de kiem die de scheiding der geesten in zich draagt. Vaak wordt een onderscheid gemaakt tussen het meer verdraagzame republikeinse Noorden en het absolutistisch geregeerde Zuiden. Niemand kan ontkennen dat Nederland, op enkele momenten van verdwazing na, een verdraagzaam beeld biedt. Om alles echter in een juist perspectief te plaatsen moet men vermelden dat heel wat calvinistische emigranten toonbeelden van onverdraagzaamheid waren. De religieuze en levensbeschouwelijke onverdraagzaamheid was geen monopolie van het Zuiden.

En toch kan men niet loochenen dat het beeld van het 17e eeuwse Nederland anders oogt dan dat van Vlaanderen. Vooral de schilderskunst onthult een verschil. De eersten met hun landschappen en stillevens schijnen zich goed thuis te voelen in de concrete werkelijkheid van elke dag. Het huis, het interieur, het landschap... alles is op zich genomen de moeite waard. Bij de

Vlamingen lijkt dit echter ingewikkelder te liggen. Hun kunst is vrijwel voortdurend draagster van een dieperliggende zin waar, zoals bij Rubens, niets vanzelfsprekend is en alles opnieuw moet bevochten worden op de eeuwigheid. Beide vormen van kunst werden in eigen land door een brede massa bewonderd. Sluit deze verschillende voorkeur aan bij het meer rationele calvinisme of bij het sterk gevoelsgeladen katholicisme? De vraag blijft open.

Wat in de vorige eeuw kon worden vermoed komt nu aan de oppervlakte. De scheiding tussen Noord en Zuid werd een feit. Meer nog, de koninklijke Nederlanden werden door de Republiek eerder als een wingewest gezien dan als een verloren familielid. Maar ook dit afgewezen broederland had zich bij de scheiding neergelegd: economische maar ook religieuze motieven speelden hierbij een rol.

Veel tijd om daarover te piekeren werd aan de uit elkaar gegroeide familieleden niet gegeven. De Verenigde Provincien konden, in de nieuwe Europese verhoudingen, hun vooraanstaande rol niet handhaven en gleden volledig weg in de schaduw van Engeland. De zuidelijke Nederlanden gingen, nadat eerst nog wat aan hun grenzen was geknaagd, over naar de Oostenrijkse Habsburgers. Ondanks deze weinig benijdenswaardige status van "pasmunt voor de grote mogendheden" bleven zij getuigen van een merkwaardige vitaliteit waardoor zij actief deelnamen aan de veranderingen van het maatschappelijk patroon.

Ondertussen was Europa grondig aan het veranderen. De Verlichting oefende over heel Europa een belangrijke invloed uit. In deze vernieuwing speelden Spanje en de Nederlanden geen rol meer. Vooral Frankrijk en Engeland leidden hier de dans, zij het dat Frankrijk gekenmerkt werd door een spanning tussen een vorstelijk absolutisme en een rationele cultuur anderzijds. Zowel de politieke evolutie als de verandering in de geesten zouden uiteindelijk exploderen in de Franse Revolutie van 1789. Deze Revolutie liet definitief het doek vallen over het "Ancien Régime".

terug

Geschiedkundige aanknopingspunten

Te Meerle, aan de Chaamse weg, ligt het domein Elsacker, groot 300 ha, waaraan de familie haar naam heeft ontleend. Van daar uit zien we deze naam, ook in enkele varianten, opduiken te Hoogstraten, Antwerpen en Loenhout. De naam verspreidde zich later over Belgie, Nederland, Duitsland, Engeland, Frankrijk, Oostenrijk, Japan, de USA en Canada.

Hier volgt een overzicht, in het licht van de geschiedenis, van de strijd die onze voorouders voerden in hun bestaan. Zij overleefden oorlogen, ziektes, hongersnood en waterrampen. Zij waren invloedrijk of eenvoudig, werden op ereplaatsen begraven of verdwenen in het niet, verkeerden in de hoogste kringen of waren arme mensen. Toch behoorden zij allen tot eenzelfde stam. Zouden onze eerste voorouders dit alles vermoed hebben?

04-08- Geboorte van Jan Matthys van
1669 Elsacker. Hij is de zoon van Michiel
1630 en huwt (en scheidt) van
Magdalena Tappers. Hij wordt

Willem III

"licentiatus Sorbonicus" en secretaris van Loenhout.

1670- Juan van Monterey, landvoogd. 1675

1672- Willem III, stadhouder van Holland 1702 en Zeeland.

...-...-1674 Michiel van Elsacker, de jongste zoon en notaris, koopt van de andere erfgenamen het Schalienhuis en wordt er ook brouwer.

Corles van Ville Hermane

1674- Carlos van Villa-Hermosa,

landvoogd.

...-...-1677 Margriet van Elsacker (geboren 1622 en gehuwd met Jan Rommens) schenkt aan de kerk van Meer een gouden Renaissance-kelk. Deze kelk bevindt zich nog steeds in de sacristie te Meer

1680- Alexander Farnese, hertog van 1682 Parma, landvoogd.

1682- Hendrik Otto van Grana, landvoogd.

1685

1682- Cornelia van Elsacker, dochter van
 1707 Michiel en Anna Jordaens, wordt priorin van het klooster St
 Margrietendaal te Antwerpen.

 Jan Frans van Elsacker, zoon van
 Peter en secretaris, koopt van zijn mede-erfgenamen de

Secretarishoeve.

1685- Francisco van Castanaga,

1692 landvoogd.

29-12- Catharina van Gils, weduwe van
1690 Michiel 1630, vernieuwt de
rentebrieven en beheert de
eigendom te Pulderbos verder tot

eigendom te Pulderbos verder tot

aan haar dood in 1720.

1692- Maximiliaan Emmanuel van Beieren,

1713 landvoogd.

1693- Graancrisis met spectaculaire1694 prijsstijgingen waardoor er

hongersnood kwam.

1696- Jan Willem Friso, stadhouder van

1711 Friesland.

1701- Bezetting der Zuidelijke Nederlanden
 1707 door Lodewijk XIV. Maximiliaan
 Emmanuel kiest de zijde van

Frankrijk.

1702- 2e stadhouderloos tijdperk voor

1747 Holland en Zeeland.

Jan Willem Friso

1710	tot govela
	tot gevolg.
1711-	Willem II (IV), stadhouder van
1751	Friesland.
1713	Vrede van Utrecht: De Zuidelijke Nederlanden komen toe aan Oostenrijk.
1714- 1716	Jozef von Königsegg, gevolmachtigd minister.
1715- 1784	Landbouwgronden worden uitgebreid, deels door een sterke beteugeling van giften en legaten aan de Kerk, deels door het teeltklaar maken van heidegronden. De landbouwers verdienen beter hun brood.
1716- 1724	Eugenius van Savoye, landvoogd.
30-05- 1719	Maarten van Elsacker (geboren 07- 04-1691) wordt vermoord na een café-ruzie. De dader ontsnapt.
1720- 1760	Jan Matthys, zoon van Michiel 1630 en wordt eigenaar van het domein te Pulderbos. Hij zal ook eigenaar worden van het Schalienhuis.
22-08- 1720	Geboorte van Frans Bernard van Elsacker. Hij is de zoon van Jan Matthys 1669 en huwt met Joanna Hermans. Hij wordt brouwer in het Schalienhuis.
1724- 1741	Aartshertogin Maria-Elisabeth, landvoogdes.
18-01- 1731	Elisabeth van Elsacker, dochter van Jan Frans, secretaris en grootgrondbezitter, maakt haar testament ten gunste van de kinderen van Marcellus Marcelli en haar zuster Catharina. Een grote erfenis gaat verloren voor de familie Van Elsacker.
1740	"De lange winter" met schaarste en hongersnood en epidemieen tot gevolg. Na 1740 werden de periodes van hongersnood minder erg door de toenemende consumptie van aardappels.
1745- 1746	Maurits van Saksen, de Franse aanvoerder, wint de slag bij Rocourt. Gent, Brussel en Namen vallen in Franse handen. Frankrijk beseft dat het deze gebieden niet zal kunnen houden maar maakt er een

1709- "De grote winter" met hongersnood

Willem IV

troefkaart van voor de komende besprekingen.

1747- Willem IV, stadhouder van Holland en

1751 Zeeland.

1751- Willem V, stadhouder van Holland,

1795 Zeeland en Friesland.

...-1753 Frans Bernard van Elsacker, zoon van Jan Matthys, neemt het Schalienhuis in gebruik als brouwer.

...-...-1756 Maria-Theresia bereikt een vredelievende oplossing tussen Spanje, Frankrijk en Noord-Nederland. Karel van Lorreinen, een goedig en joviaal man, wordt landvoogd. Zachte aanpak van de Provinciale Staten, de gilden en de kerk (wat betreft haar wereldlijke aspiraties).

21-07- Peter van Elsacker, diplomaat van
1758 keizer Karel VII en minister residens
in Den Haag, overleden op 10-011755 te 's Gravenhage, wordt
begraven in de kathedraal van
Antwerpen. Zijn erfenis zal later te
Roermond zorgen voor een
jarenlange (verloren) strijd tussen de
kinderen van Frans Bernard van
Elsacker en de familie Roubens en

1760- Peter van Elsacker, dokter in de
 1835 medicijnen en zoon van Jan Matthys, is eigenaar van het domein te
 Pulderbos

Guerin.

Wij vragen ons in deze tijd vaak af, waar wij naar toe gaan. Wellicht ware het beter, eens na te gaan vanwaar wij komen.

terug

Heren (Vrouwen) van Loenhout

"Wij" hebben als basis gebruikt: Inventaris van het archief van de heerlijkheden Loenhout en Popendonk (door H Delvaux); Landelijk Loenhout (door John Cuyvers); Geschiedenis van Loenhout (door Van Aken).

De heerlijkheden Loenhout en Popendonk, op het grondgebied van het huidige Loenhout (Wuustwezel) gelegen, waren oorspronkelijk twee wel degelijk gescheiden heerlijkheden. De heerlijkheid Loenhout was leenroerig onder de heer van Ekeren, terwijl het kleinere Popendonk rechtstreeks van de hertog van Brabant in leen werd gehouden. Omdat ze vanaf de 16e eeuw steeds aan één en dezelfde heer toebehoorden werden ze meestal als één geheel beschouwd.

De heer van Loenhout bezat naast de hogere, middele en lagere jurisdictie tevens de jacht- en visrechten, het recht om bomen te planten langs de wegen en het recht tot aanstelling van de schout, secretaris, schepenen, vorster, koster en Heilige Geestmeesters. Tot de goederen van de heerlijkheid Loenhout behoorde vooreerst een omwaterd kasteel met hof van plaisantie en andere omliggende hoven, bovendien nog verscheidene hoeven, een windmolen, gronden en moeren, die gedeeltelijk op het grondgebied van Wuustwezel lagen. Verdere inkomsten had de heer door een klein aandeel in de tienden, talrijke cijnzen in geld en natura en de leenrechten van de vele ondergeschikte lenen. Een aantal hiervan waren volle lenen, die op zichzelf een leenhof met eigen stadhouder en leenmannen vormden en waarvan ook weer achterlenen afhingen.

De heren van Loenhout hebben steeds geprobeerd deze volle lenen opnieuw in hun bezit te krijgen. Zo kocht de heer in 1630 het volle leen, dat in de 16e eeuw aan Ewout van Emeren toebehoorde . In 1665 kocht de vrouwe van Loenhout de drie volle lenen van Winand de Wyngarde, wiens vierde volle leen in het bezit kwam van Peter van Elsacker . In 1770 kocht Jan Jozef Walckiers het leenhof van Neerven.

De vroegste heer, die in de archieven wordt vernoemd, is Daniel van Bouchout, burggraaf van Brussel. In 1543 liet hij een nieuw leenboek opstellen Hij verkocht de heerlijkheid Popendonk aan Lodewijk van Leefdal, die ze in 1495 nog steeds in eigendom had . Hoe ze nadien terug aan de heren van Loenhout kwam is niet duidelijk.

Daniel van Bouchout vermaakte bij testament de heerlijkheid Loenhout aan zijn dochter Margaretha, die gehuwd was met Everard van der Marck, graaf van Arenberg.

1661-1675: Louise Adriana Perez de Baron

Zij is de nicht van Catharina Leonore Perez de Baron en erfde de heerlijkheden van Loenhout en Popendonk. Vóór de dood van Catharina had de moeder van Louise reeds herhaalde malen geldelijke steun verleend ten voordele van de kerk en de kapel. Louise Adriana Perez de Baron belastte bij haar dood de heerlijkheden, die toen zeker niet goed bij kas waren, met twee legaten, achtereenvolgens bestemd voor het gasthuis van Turnhout en voor het St Geertruiklooster te Brussel.

Zij had geërfd van Catharina onder bepaalde voorwaarden. Zij moest enkele verplichtingen nakomen tijdens haar leven en vooral bij haar dood. Deze voorwaarden werden te Luik in 1672 geopend in het bijzijn van getuigen. De parochie van Loenhout erfde van Catharina 1000 gulden voor de kerk en 1000 gulden voor de armen van de gemeente. Verder moest op haar kosten het altaar in de kerk "gemarmeerd" worden en een oksaal met een klein orgel mocht aangekocht worden. Ze voorzag zelfs een bedrag voor de organist. Waarschijnlijk was dit het eerste orgel in de kerk. De broederschap van St Franciscus moest blijven bestaan met een grote mis met muziek elke eerste zondag van de maand mei. Zij voorzag het nodige geld om bij haar dood de grote klok zes weken te luiden. Ook schonk ze bij haar dood een roodvelouren altaarkleed, een kazuifel en een "cape". Na de dood van Louise moest de kist van verzilverd koper met O. L. Vrouw van Scherpenheuvel, die eigendom was van Catharina, aan de kerk geschonken worden en geplaatst op haar altaar.

Deze kist werd vernietigd in 1940. Voor hetzelfde altaar voorzag ze nog vier zilveren kandelaars. Aan de kapel van St Quirinus met de put schonk ze 300 gulden om er een altaar te maken.

1675-1687: Filibert Vaca de Soto Mayor

Markies de Melin was gehuwd met Margaretha de Gamarra en ze waren de erfgenamen van Louise Adriana Perez de Baron. Filibert vertrok terug naar Spanje en liet het beheer van zijn erfenis over aan zijn vrouw. In 1682 werd met haar toestemming een nieuw orgel voor de kerk besteld. De schulden te Loenhout waren echter zo groot dat Margaretha, met de volmacht van haar man, de goederen in 1684 trachtte te verkopen. Toen dit niet lukte werden in 1687 de beide heerlijkheden te Brussel openbaar verkocht. De tussenpersoon bij die verkoop was Jacob Ferdinand Thouart. De zusters van het gasthuis van Turnhout en van St Geertrui te Brussel hadden klacht ingediend wegens het niet betalen van legaten. De koper was notaris Peter van No, handelend in naam van Johan Louis van Siegen van Sechten. De vader van Johan Louis van Siegen van Sechten was één van de schuldeisers geweest van Louise Adriana Perez de Baron. De koopprijs bedroeg 55.000 gulden, onvoldoende om de schulden te betalen.

1687-1705: Johan Louis van Siegen van Sechten

Er onstond weer een conflict. Ditmaal was de heer van Loenhout, Johan Louis van Siegen van Sechten, niet akkoord met notaris Peter van No over het beheer van de heerlijkheden. Bijna tien jaar na de verkoop begonnen ook de kinderen van Margaretha de Gamarra, markiezin van Melin, een proces om de heerlijkheden terug onder hun beheer te krijgen . Bijna 30 jaar zou dit proces duren. Ondertussen overleed Johan Louis van Siegen van Sechten te Loenhout op 26-12-1705. De volkstelling van 1693 vermeld voor het kasteel de volgende bewoners: Johan Louis Van Siegen met zijn echtgenote en nog een broer Gaspar Joannes Van Siegen, samen met Hendrik Smit (een familielid?), Laureys Driesen en Geerard Hermans, de twee knechten. Maria Jansen, de dochter van Peeter Jansen, en Cornelia Jansen, de twee meiden woonden ook in het kasteel. Geen grote hofhouding dus.

1705-1728: Louisa Bernardine Herry

De echtgenote van Johan van Siegen van Sechten zag zich, als vrouwe van Loenhout, verplicht nieuwe renten te heffen om aan de schulden te voldoen . Zij voerde in 1714 een proces tegen Jan Frans van Elsacker, tevens notaris te Brussel, betreffende de overdracht van de leenboeken en in 1720-1723 voerden de erfgenamen van Jan Frans van Elsacker, overleden in 1716, een proces opdat de vrouwe van Loenhout haar schulden aan de erfgenamen zou betalen. In 1728 droeg zij haar rechten over op haar neef Petrus Herry.

1728-1729: Petrus Herry

De overdracht was nog niet volledig teneinde of de heerlijkheden werden verkocht, bij decreet van het leenhof van Brabant en dit op verzoek van de provisors van de Heilige Geesttafel van Loenhout. De koper was één van de schuldeisers van zijn nonkel Johan Louis van Siegen van Sechten, nl Filip van der Laen. Op 12-03-1729 werden uiteindelijk de beide heerlijkheden weer eens

met betwisting verkocht. Van dan af is Filip van der Laen even heer van Loenhout en Popendonk.

1729-1734: Filip Jacob van der Laen

Petrus Herry en zijn dochter Bernardine Louise woonden toen nog op het kasteel en in 1729 eiste Filip van der Laen dat ze het kasteel zouden verlaten. Petrus Herry, die op het ogenblik van de verkoop niet over de vereiste geldmiddelen beschikte, lukte kort nadien erin om 34600 gulden kapitaal te bekomen van Jan Jozef Walckiers , stammend uit een bankiersfamilie uit Brussel. Namens zijn minderjarige dochter Bernardine Louise liet hij zijn rechten op de heerlijkheden gelden . Zodra hij het gelijk aan zijn kant kreeg, kwam hij tot de vaststelling dat hij niet genoeg inkomsten had om de intresten te betalen. Daarom verkocht hij in 1734 de heerlijkheden voor 50075 gulden aan Jan Jozef Walckiers, heer van Oostwinkel . De afrekening van de verkoop sleepte lang aan en leidde nogmaals tot een langdurig proces . Filip Jacob van der Laen was administratief enige tijd eigenaar van Loenhout. Toch voerde hij heel wat processen. In 1732 beschuldigde hij Bernard Herry van het uitkappen van bomen.

1734-1768: Jonker Jean Baptist Walckiers de Gammerages

Hij was ook heer van Oostwinkel en hij werd op 17-10-1734 feestelijk ingehaald in de gemeente. De slechte tijd op het kasteel leek voorbij. Hij (ver)bouwde een nieuw kasteel. Dat kasteel staat er, enkele wijzigingen en restauraties uitgezonderd, nu nog. Men verondersteld dat Walckiers overleed rond 1768 vermits dat jaar vermeld word als verkoopjaar van de goederen. Deze heer maakte het kasteel weer welvarend.

terug

De secretarissen van Loenhout, in het "Ancien Régime"

De eerste secretarissen waren niet te vergelijken met een huidige secretaris. Bij de secretaris van "de Vierschaar" ging de bevoegdheid veel verder. De Vierschaar sprak lichte en soms ook zware straffen uit. Op administratief gebied was zijn taak echter beperkt. Er was geen gemeentehuis. Alle werk gebeurde bij hem thuis.

In de kerk, hoog in de toren of onder de pannen, stond veilig voor de ronddolende bendes en rovers een koffer, met drie sloten, die waardevolle papieren bevatte en het geld van de "Tafel van de H. Geest". Die koffer heette "comme" naar de oud-Frankische naam voor de stronk van een boom. Deze was al dan niet uitgehold voor de bewaring van waardevolle dingen. De koffer werd dan ook soms "boomkoffer" genoemd. Later voorzag men in de toren van de kerk een lokaaltje om die koffer, met de drie sloten, in te bewaren. Het perkament en later het schrijfpapier was duur. De secretaris schreef dus meestal zeer klein. Later toen hij per blad werd betaald en het papier goedkoper werd, schreef hij meestal groter en een gewone brief bestond dan al vlug uit twee bladen. De Heren van Loenhout, die de secretaris aanstelden, zullen hem vooral zoeken in de familie van de vorige secretaris. Slechts na de franse revolutie zal er een gemeentehuis komen in elke gemeente.

het wapen van Loenhout: schild = goud, letter L = keel (heraldisch rood), balk = afwisselend keel en wit

1612-(onbekend): Michiel Jordaens

Michiel was toen waarschijnlijk secretaris.

1635-1647: Andries Jordaens

Andries Jordaens wordt aangesteld als secretaris in 1635. Hij overlijdt in 1647. Andries was gehuwd met Maria Vorsselmans, die in 1675 overlijdt.

1647-1676: Peter van Elsacker

Peter volgt Andries Jordaens op als secretaris. Hij huwt met Joanna Goers en later met Joanna van Duysel. In 1645 is hij ook stadhouder en rentmeester van het leenhof van de vrouwe van Loenhout en ook van het leenhof van Tychelt. Hij overlijdt op 13-04-1676.

1676-1716: Jan Frans van Elsacker

Jan Frans wordt secretaris in 1676. Hij wordt notaris te Brussel in 1716. In 1700 loopt er een proces tegen hem vanwege Karel Niklaas van Berkel omdat Jan Frans een getimbreerd wapenschild had laten aanbrengen op het graf van Peeter van Elsacker. Een getimbreerd wapenschild was een wapen dat met dekkleden en met helm en helmteken voorzien was. Familiewapens van niet adellijke families hadden meestal wel een schild maar geen helmteken.

1716-1724(?): Jan Matthys van Elsacker

Jan Matthys wordt secretaris benoemd bij de benoeming van Jan Frans van Elsacker tot notaris te Brussel. Hij was een neef van Jan Frans van Elsacker.

1729: Petrus Jordaens

Hij wordt kortstondig secretaris. Na hem volgen nog een reeks substituutsecretarissen tot in 1735 M. A. Essers wordt aangesteld.

1735: M.A. Essers

M.A. Essers was dienstdoende secretaris tijdens de "onbekwaamheid" van Jan Matthys. Hij werd later notaris en secretaris te Boechout.

1775: Petrus Roubens

Hij was ook rentmeester.

terug

De voorouders van Jan Matthijs

Generatie	Verwantschap	Naam	Geboren
VIII	oudovergrootvader	Corneel	Hoogstraten (Meerle), ± 1438
VII	oudgrootvader	Michiel Corneliszn	Hoogstraten (Loenhout), ±1473
VI	oudvader	Corneel Michielszn	Loenhout, ±1504
V	betovergrootvader	Michiel	Loenhout, ±1525
IV	overgrootvader	Jan	Loenhout, ±1551
III	grootvader	Michiel Janszn	Loenhout, ±1589
II	vader	Michiel Michielszn	Loenhout 21-03-1630
I		Jan Matthys	Loenhout 18-04-1669

Niet weten wat vóór zijn tijd gebeurde, als er sprake is van de geboorteplaats. Is altijd kind zijn en het blijven. (Cicero)

terug

Het gezin van Jan Matthijs

Jan Matthys van Elsacker, zoon van Michiel en van Catharina van Gils, wordt gedoopt te Loenhout op 18-04-1669 (de doopgetuigen waren Jan Frans van Elsacker i.p.v. Jan Rommens en Joanna van Duysel) en overlijdt te Antwerpen op 16-04-1751 op de St Willibrordusparochie bij zijn broer Peeter, die daar pastoor was. Jan Matthys huwt te Antwerpen op 25-03-1708 voor de kerk (de getuigen waren Pieter Crol en Leendert van Hul, schepenen). Hij zal later scheiden van zijn vrouw: Magdalena Tappers, dochter van Willem en Maria Crol, gedoopt te Roosendaal op 27-09-1688 (de doopgetuigen waren Albert Otgens en Maria Tappers) en overlijdt te Anwerpen op de St Jacobsparochie op 17-10-1760. Volgens de pastoor van Loenhout overlijdt zij op 14-10-1760 en wordt zij begraven in de kerk van Loenhout "op 't koor".

Uit dit huwelijk werden volgende kinderen geboren:

- 1. Maria Catharina: Maria wordt gedoopt te Loenhout op 19-05-1709 (doopgetuigen waren Joannes Eestermans i.p.v. Willem Tappers en Catharina van Gils). Zij overlijdt jong te Loenhout op 03-06-1713.
- 2. Michiel Jozef: Michiel wordt gedoopt te Loenhout op 07-05-1711 (doopgetuigen waren R.D. Petrus van Elsacker en Maria Tappers). Hij wordt advocaat te Roosendaal. Hij overlijdt te Roosendaal maar wordt begraven te Loenhout op 23-03-1739.
- 3. Mathys: Mathys wordt gedoopt te Loenhout op 20-02-1713 (doopgetuigen waren Matheus van Gilse en Catharina van Gilse i.p.v. Sebastiana Tappers). Hij overlijdt jong op 17-04-1713.
- 4. Maria Anna: Maria wordt gedoopt te Loenhout op 07-04-1714 (doopgetuigen waren Domicella Josepha van Elsacker en Christianus van Heyst i.p.v. Adrianus Bode). Zij overlijdt 5 jaar na haar huwelijk te Roosendaal op 08-01-1743, maar wordt te Loenhout begraven. Maria huwt op 18-06-1737 met Leobard Vierling, zoon van Engelbert en Jacoba Munters. Reeds op 05-10-1739 testeerden zij voor de pastoor van Loenhout. Haar zoon wordt later begraven in de St Jacobskerk te Antwerpen (hij was daar priester) en heeft daar nu nog een grafsteen vooraan in de kerk aan de epistelzijde.
- 5. Joris: Joris wordt gedoopt te Loenhout op 14-06-1716 (doopgetuigen waren Arnoldus Gods i.p.v. Guilielmus Tappers en Catharina van Gilse). Hij overlijdt jong te Loenhout op 02-05-1719.
- 6. Willem: Willem wordt gedoopt te Loenhout op 25-05-1718 (doopgetuigen waren Mattheus van Gilse en Sebastiana Tappers). Willem overlijdt te Loenhout op 13-06-1718 en wordt er ook begraven op 15-06-1718. "Obiit et 15 sepultus in ecclesia et celebrate Guielmus filius Joannis Matthei van Elsacker et Magdalena Tappers conjugum".
- 7. Frans: Frans wordt gedoopt te Loenhout op 23-08-1719 (doopgetuigen zijn Mattheus van Gilse en Sebastianus Tappers). Hij overlijdt jong te Loenhout op 27-08-1719.
- 8. Frans Bernard: Frans wordt gedoopt te Loenhout op 22-08-1720 (doopgetuigen waren Matheus van Gilse en Sebastiana Tappers). Frans Bernard wordt brouwer in het Schaliënhuis te Loenhout. Hij overlijdt te Loenhout op 26-08-1790. "Hora duodecenia nocturna obiit Dominus Franciscus Bernardus van Elsacker, maritus domicillae Theresia Hermans et sepultus est in ecclesia". Frans Bernard huwt te Antwerpen (getuigen waren Petrus Hermans en Guilielmus van Elsacker) op 22-11-1750 met Joanna Hermans, dochter van Peeter en Theresia van den Bergen.
- 9. Willem: Willem wordt gedoopt te Loenhout op 04-09-1722 (doopgetuigen waren Christianus van Heyst i.p.v. Jacobus van Elsacker, schout van Kinschot, en Anna Marcelli). Willem studeert rethorica op het college te Geel en wordt priester. In 1786 wordt hij rustend priester te Loenhout. Hij overlijdt te Loenhout op 12-03-1792 en heeft nu nog een gedenksteen in de buitenkerkmuur te Loenhout:

Sepultura R.D.G. Van Elsacker sacerdotis Ac reliquae ejusdem Familiae 10. Peeter: Peeter wordt gedoopt te Loenhout op 28-03-1725 (doopgetuigen waren R. D. Petrus van Elsacker, pastor Sti Willibrordi, Maria Lanschot, devota, i.p.v. Maria Tappers). Peeter wordt arts te Antwerpen na zijn studies licentiaat in de medicijnen. Hij overlijdt te Antwerpen op 31-07-1798. Peeter huwt te Antwerpen op 13-09-1761 met Maria van Lanschot, geboren als dochter van Corneel en Henrica Henrici te Den Bosch op 01-01-1743. Peeter schreef medische verhandelingen waarvan er twee bewaard zijn gebleven in de stadsbibliotheek van Antwerpen.

terug

Jan Matthys.... of.... lck wille weten wy ghy syt....

Jan Matthys als secretaris die voldoet

In deze periode gaat alles nog goed met Jan Matthys. Hij werkt blijkbaar zoals het hoort en heeft geen problemen. We merken ook op dat er, telkens als het over erfeniskwesties gaat, er spraak is van "de weduwe en erfgenamen". Er is dus inderdaad blijkbaar nooit een erfenisdeling geweest. Wij kunnen ook zien dat Jan Matthys tekent als "M. van Elsacker". Het geeft ons ook een beetje een idee van het werk dat een secretaris had te verrichten. Het is duidelijk ander werk en ingrijpender dan het werk van een huidige secretaris. Eerlijkheidshalve moeten wij zeggen dat wij sommige van de documenten slechts gedeeltelijk hebben weergegeven, dit in de hoop dat het geheel leesbaar blijft. Wij merken op dat, buiten de eigendommen die zij reeds bezaten, er nog steeds eigendommen bijkomen. Wij kunnen dus wel vermoeden dat deze familie beslist tot de "gegoede" burgerij mocht gerekend worden. Wij mogen ook niet vergeten dat wij het hier enkel over één tak van de familie hebben. In dezelfde periode waren de van Elsacker's uit de andere takken op dezelfde leest geschoeid. Zij waren dus wel degelijk zeer "invloedrijke" mensen in Loenhout en omstreken. Ook als we opmerken dat de huwelijken die zij deden met personen, buiten Loenhout, zeer welvarend waren. Maar laten wij onze aandacht houden bij Jan Matthys.

11 november 1693

Jan Matthys wordt gevraagd als volmachtdrager.

"Sr Jan Mathei van Elsacker machtich gemaekt door Jan Reynders Jan Reynders pieterss constitueert Sr Jan Mathei van Elsacker

17 februari 1698 te Meer

Een leen te Meer komt toe aan Henrica van Gilse, een tante van Jan Matthys, bij het overlijden van haar moeder (17-02-1698). Besetman is Jan Matthys van Elsacker.

02-04-1698 te Loenhout

Peeter van Beeck, secretaris van Wuustwezel, en zijn vrouw Anna van Elsacker verklaren dat zij schuldig zijn aan Jan Rommens en zijn vrouw Margriet van Elsacker. Jan Matthys, als procuratiehouder, vernieuwt de penningen van deze obligaties.

Wy Jan Wauters ende Peeter vander Buyten, Schepenen des Dorps van Loenhout maecken condt dat voor ons quam Joan Mattheus van Elsacker als onwederroepelyck gevolmachtigt van J

Cornelia vanden Naulande weduwe whylen Michiel Rommens met Sr Everardus Coopbrauwer tot Breda haeren wettighen man ende momboir by procuratie geinfereert in sine van sekeren transportte gepasseert voor schepenen van Antwerpen den 24 April 1698.

25-04-1698 te Loenhout

Matthys Ooms verkoopt aan de weduwe en erfgenamen van Michiel van Elsacker voor een erfelijke rente land, grond en toebehoren op het Driesken, op den Duyffhoren, weide, akker op den Heffelinck en een bos.

Rentebrieff

De weduwe & erffg Michiel van Elsacker

Wy Jan Wauters ende Peeter vander Buyten, schepenen des dorps van Loenhout, maecken condt dat voor ons quam Matthys Aernout Ooms, ingeseten alhier, kennende ende syende dat hy omme eene somme van penninghen hem al ende wel verhanden vercoght heeft wel ende wettelyck de weduwe ende erffgenaemen Michiel van Elsacker ende hunne nacomelinghen tjaers erffelyck acht gulden vyfthien stuyvers jaerlyckere ende erffelyckere rente op een stuck lants, gronde & toebehoortten vandyen genaemt het Driesken

28-04-1698 te Loenhout

Michiel Cornelis van Elsacker verkoopt aan de weduwe en de kinderen van Michiel van Elsacker een weide, grond en toebehoren gelegen aan het Molenbos.

De weduwe en kinderen Michiel van Elsacker.

Wy, Peeter vander Buyten ende Matthys Anthonís Goossens, schepenen des Dorps van Loenhout, maecken condt dat voor ons quam Michiel Cornelis van Elsacker, ingesetene alhier, kennende ende syende dat hy vercoght heeft wel ende wettelycke de weduwe ende kinderen Michiel van Elsacker ende hunne naecomelinghen eene weyde, gronde ende toebehoortten vandyen, groot ontrent een halff buynder ombegrepen der maten geleghen alhier by het Molenbosch

28-01-1709 te Loenhout

Jan Matthys, als secretaris, laat officieel weten aan Jan Lenaert Wirckx dat hij op de eerstkomende gerechtsdag dient te verschijnen.

Maendagh 28 January 1709 ínt gereght

den secretarís Joan Mattheus van Elsacker

Begeirt voor ooghen teghens den naestkomenden gereghts daeghe Jan Lenaert Wirckx d'aude om & Ende is alsoo by schepenen gewesen midts dese Acte doende eene reghtelycke wete

M van Elsacker 1709

28-02-1709 te Loenhout

De vorster van Loenhout verklaart dat hij Jan Lenaert Wirckx (zie 28-01-1709) heeft gesommeerd van het vonnis dat te zijnen laste is geweest op 25 februari 1709 omtrent achterstallige betalingen van renten aan de erfgenamen van Michiel van Elsacker en aan het klooster van Ste Martens ten Troon.

Den onderges vorster van
Loenhoudt verclaere ten
versoecke vanden secretaris
Joan Matheus van Elsacker
gesommeert te hebben Jan
Lenaert Wirckx metten
vonnisse t synen laste
gewesen den 25 february
1709
Actum 28 february 1709

Jan Dewenter

10 februari 1710

Jan Matthys ondertekent een akte voor het gerechtshof over een conflict tussen Nicasius Nieles en Jan Verboven.

Maendagh 10 february 1710 int gerecht.

D'heere Nicasius Nieles coopman tot Antwerpen.

Begiert voor hoogen tegens
den eerstcomende
gerechtdaeghe Jan Verboven
om Ma.
Ende is alsoo by schepenen
gewesen midts met dese acte
doende eene rechtelycke wete
ende was onderteekent

M. van Elsacker 1710.

10 oktober 1711 te Loenhout

Machtiging aan de voogden van Willem Lambrecht Broomans tot het verkopen van zijn deel in de voorgeschreven tiende van Loenhout daar de erfenis van dit weeskind belast was met de schulden van zijn vader. De erfbrief wordt in twee delen opgesteld.

..... Actum 10 8brís 1711 int gereght present schouteth ende schepenen voorgenoemt. Ter ordonnantie vande selve was onderteeckent

M van Elsacker

10 oktober 1711 te Loenhout

Erffbrief van deene hellicht vande thiende tot Loenhout gecocht van derffgenamen Broomans
Erfbrieff van dander hellicht van de thiende tot Loenhout gecocht van derffgenaemen Broomans

• • • • •

terug

11 mei 1716 te Loenhout

Door de schepenen van Loenhout wordt bevestigd dat er voor de rechtbank een zaak is ontstaan tussen Jan Matthys en de schout van Loenhout wegens de weigering van Jan Matthys om verschillende personen, dewelke door de schout waren gedaagd, op de rol te plaatsen. Het was de taak van Jan Matthys om hier een gevolg aan te geven. Blijkbaar is hij hier echter niet mee akkoord en hij zal het dus ook niet doen.

25 mei 1716 te Brussel

De Vrouwe van Loenhout, Bernardine Herry, verzoekt procureur Sittart om uit haar naam bij de Raad van Brabant een verzoek te richten tot maning aan Jan Matthys en om door te gaan tot het einde. Zij oordeelt dat Jan Matthys nu toch te ver gaat in zijn verzuim en tracht zelf in te grijpen om een definitieve beslissing af te dwingen.

De onderschreven verclaeren geconstitueert ende volle macht gegeven te hebben soo sy doen by desen aenden procureur Sittart omme vuyt hunnen naeme ende van hunnen twegen Requeste te presenteren in den souvereynen Raede van Brabant tot laste van Mattheus van Elsacker secretaris van Loenhout ende deselve Requeste totten diffinitive toe te vervolgen met kiesinghe van Domicilie ten huyse des selffe gheconstitueerde, gelovende ende verbindende alsnaer rechte actum Brussel den 25 may was onderteeckent

B. J. Herry Vrouwe van Loenhout.

18 juni 1716 te Loenhout

De Vrouwe van Loenhout en de schout dagen Jan Matthys voor de Raad van Brabant daar hij zich niet blijkt te houden aan de reglementeringen voor de salarissen zoals deze bepaald zijn door de hoofdbank van Zandhoven. Ook op het financiele vlak houdt Jan Matthys zich niet aan de geplogenheden. De Vrouwe van Loenhout reageert ook hierop, maar Jan Matthys zal dit eveneens naast zich leggen.

Aen den Keyser ende Coninck in synen souvereynen Raede geordonneert in Brabant Verthoont reverentelyck die Vrouwe der heerlyckheyt van Loenhout met haer gevoeght den schouteth derselve prochie ettca

Insinuatio facta hac 18 juny 1716 R. Schillemans

31 juli 1716 te Brussel

Jan Matthys wordt nogmaals gesommeerd zich te houden aan de reglementeringen betreffende de betalingen van salarissen volgens de hoofdbank van Zandhoven door de Vrouwe van Loenhout en de Schout. Ook hier reageert Jan Mathhys niet op.

7 augustus 1716

Jan Matthys wordt nogmaals gesommeerd te voldoen aan het vonnis van de Raad van Brabant van 11-05-1716 en van 31-07-1716 ten einde zich te houden aan de reglementeringen betreffende de betaling van salarissen volgens de hoofdbank van Zandhoven.

Carel by der gratie Godts
Rooms Keyser altyt
vermeerder des Ryckx,
Coninck van Castillien, van
Leon, van Arragon,
Aertshertoghe van
Oostenryck, van Lotrycke,
van Brabant, van
Limbourgh, etc, den eerste
van de deurweerderen van
onse Raede geordonneert in
Brabant saluyt

22 augustus 1716

Jan Matthys wordt gesommeerd te voldoen aan het vonnis van 07 augustus 1716 en tot de betaling van de kosten hiervan binnen de 12 dagen. Jan Matthys werd hiervoor reeds veroordeeld. Nu komt er een deurwaarder aan te pas om te manen tot betaling binnen de 12 dagen, anders volgt er echte uitvoering van het vonnis.

Ten versoecke van de voorschreven Vrouwe der heerelyckheyt van Loenhout ende tot Popendonck brachten van den originele executieve gevoeght op den vonnisse waer van hier boven staet copye soo wort door my onderschreven deurweerder van den voorschreven Raede inden naem des Keysers ende

Coninck als Hertogh van
Brabant gesommeert
Mattheus van Elsacker
secretaris van Loenhout tot
voldoeninghe van den
inhoude van voorschreven
vonnisse als tot betaelinghe
van costen daer omme
gedaen ende te doen binnen
twelft dagen op pene van
reele executie,

actum 22 augustii 1716 Schillemans

07 juni 1719 te Brussel

De Raad van Brabant geeft de toelating aan de Vrouwe van Loenhout, de Douariere van Sieghem, om een substituut-secretaris aan te stellen en om deze behoorlijk in te richten. Er zullen er een hele reeks volgen, het zal inderdaad niet makkelijk geweest zijn voor deze mensen om op zulke manier samen te werken met de secretaris, die zelf nog eens gemaand wordt tot het uitoefenen van zijn ambt.

Aen den Keyser ende Coninck in synen souvereynen Raede geordonneert in Brabant.

Eerbiedinghe die Vrouwe Douariere van Sieghem als Vrouwe van Loenhout, Poppendonck met haer gevoeght den schouteth, schepenen, gesworenen der selve heerelyckheyt van Loenhout ende Poppendonck conform het alhier geannexeerde sub numero primo hoe dat niettegenstaande het vonnis hier ten hove becomen tot laste van sr Jan Mattheus van Elsacker secretaris der geseyde heerelyckheyt alhier mede gaende sub numero secundo ende d'ordonnantie van den hove daerinne vervath continuerende dat aen den voorschreven Jan Mattheus van Elsacker wordt geordonneert dat hy t'elcken gerechtsdaeghe ende in alle voorvallende wettelycke vergaderinghe daer aensocht synde hebben in rolle ende andere behoorelycke documenten personnelyck soude hebben te compareren ende van aldaer syn devoir ende functie behoorelyck te exerceren op pene dat t'synen laste naerdoor sal worden voorsien met condanatie van den selven Jan Mattheus van Elsacker in de costen waer van aen hem d'insinuatie... door den deurweerder Schillemans van op den sessentwintighsten juni 1719 aenden selven Jan Mattheus van Elsacker geordonneert heeft ende noch continueert in hetselve gebreck ofte refues van t'gene hem by den

voorghevoerden vonnisse geordonneert oock niettegenstaande hy selve door den officier der voorschreven heerlyckheyt succesivelyck vermaent is gheworden conform het alhier geannexeerde sub no 3, 4, 5, 6, 7 et 8 verificerende dat selffs als het queste was van informatie te nemen van officie weghen hy sigh hoort te soecken gemaeckt ende met end gecompareert door den officier twee daeghen succesivelyck geroepen synde met annotatie dat den schouteth ende schepenen daertoe expresselyck waeren vergaedert ten gerecht caemere tot soo verre dat d'informatien alsoo syn moeten daer blyven ende door alsulcke by Mattheus van Elsacker niet alleen wordt opentlyck gecontravenieert aende positive ende formele ordonnantien van desen hove vervath in den gepresteerden vonnisse maer dat oock de ghemeynte in de directe van haer affairen ende het publieck voorders groote preinditie comen te senden waerover de Vrouwe verthoondert so continuelyck ende veele clachten soo weygert den voorschreven schouteth, schepenen en gesworenen als meer andere geinteresseerde geschiedt syn ende noch daegelyckx comen te geschieden breeder vermeld in het voorheer ... ende want sy selffs in confidentie diensvolghens geobligeert is daerinne behoort... te voorsien dat te meer in aensien van by haer geobtineerde ordonnantie penael van desen hoven oorsaecke de verthoondersse haer.. weerende tot U.E. Majesteyt. Oodtmoedelyck biddende gelieve gedaen te syn van decreteerende de pene tot laste van den voorschreven Jan Mattheus van Elsacker by den vonnisse van desen hove in dato seventhien juni 1719 annex sub no 2 gecommineert te permitteren aen de suppliante van ten minste by provisie eender anderen bequamen persoon t'authoriseren tot het doen van de functie van secretaris in de voorschreven heerlyckheyt van Loenhout ende Poppendonck ende denselven daertoe behoorelyck in bodt te laten stellen cum expensis doende est

Copye van den tweeden appointemente Copye van den appointemente Advies vant officie fiscaal van Brabant om ettca actum elffsten july 1723 ende was onderteeckent L. van der Linden

Gehoort t'officie... t' hoff decreterende de pene gecommuneert tot laste van Jan Mattheus van Elsacker by den vonnisse van den sevensten juny 1719 permitteert de suppliante by provisie ende tot naerder order eenen anderen bequamen persoon t' authoriseren tot het doen van de functie van secretaris in de heerelyckheyt van Loenhout ende Poppendonck ende denselven daertoe behoorelyck in te laeten stellen.

Actum dertigsten juni 1723 was geparapheert onderteeckent L. van der Linden

26 juni 1719 te Brussel

De Vrouwe van Loenhout en de schout van Loenhout dagen Jan Matthys voor de Raad van Brabant ten einde hem te verplichten zijn werk en zijn functie van secretaris behoorlijk uit te voeren en recht te hebben op de dokumenten. Het gaat blijkbaar van kwaad naar erger.

De vrouwe Douariere van Sieghem, vrouwe van Loenhout ende Popendonck Schouteth vanden selven Dorpe suppliante & Jan Mattheus van Elsacker secretaris aldaer geinsinueerde.

Ghesien in synen Maiesteyts Souvereynen Raede geordonneert in Brabant copye van de Requeste des suppliants aldaer gepresenteert den tweeden aprilis 1718 ende ten eynde 't Hoff soude gelieven gedient te wesen aen den geinsinueerden t' ordonneren dat hy t'gereghtsdaeghe ende in alle voorvallende wettelycke vergaderinghe der aensocht synde inde de rolle ende andere behoorelycke documenten personnelyck soude hebben te compareren ende aldaer syn devoir ende fonctie behoorelyck t'excerceren op pene van privatie van syn officie ende dat aen de suppliante soude worden gepermitteert iemandt anders in syne plaetse te stellen ende commiteren tot het bedienen ende doen der functie van secretaris ofte welanderssints soo ende gelyck t' hoff soude vienden te behooren cum expensis ghesien

d'iterative ende penaele ordonnantie daerop gevolght den dryentwintighsten martii 1719 met den relaese van d'insinuatie daervan gedaen op den vyfthienden may lestleden door den deurweerder Schillemans ende midts de niet voldoeninghe der geinsinueerde t'hoff decreterende de pene ghecommuneert by de voorschreven iterative ende penaele ordonantie ende rechtdoende op de copyen ordonneert aen den voorschreven geinsinueerden dat hy t'selven gherecht daeghe ende malle gereght daeghen ende in alle voorvallende wettelycken vergaderinghen des aensocht synde met deswege ende andere behoorelycke documenten hebben te compareren ende aldaer syn devoir ende functie behoorelyck t'excerceren op pene dat t'synen hartenaerder sal worden versien den voorschreven geinsinueerden tot dyen condemnerende ende costen hieromme geresen beloopende ter somme van eenendertigh guldens daerinne begrepen d'executoriale aldus gedaen binnen Brussel desen seventhen juny seventhien hondertnegenthien ende was onderteeckent

St. Loyens

Copye van den Relaese Ten versoecke van de vrouwe Douariere van Sieghem, Vrouwe van Loenhout en Popendonck met haer ghevoegt den Schouteth vanden selve Dorpe ende uyt van d'exentoriales gevolght op den vonnisse waeraen dit myn relaes is geannexeert soo hebbe ick ondergeschreven deurweerder van den Souvereynen Raede van Brabant inden naem des Keysers ende Coninck als Hertoghe van Brabant copye van den voorschreven vonnisse geinsinueert aen Ian Mattheus van Elsacker secretaris aldaer actum desen sessentwintighsten juni 1719

ende was onderteeckent

L. Schillemans.

10 maart 1721 te Loenhout

Jan Matthys wordt in volle vergadering van de gemeente (met meer dan 100 aanwezigen) door de Vrouwe van Loenhout bedreigd met: "Ik zal u leugenachtig maken". Waarop Jan Matthys repliceert: "Daar zijt gij niet bekwaam toe" Men vraagt zich af of de secretaris zich dit wel moet laten welgevallen.

1723 te Loenhout

In 1723 krijgt de Vrouwe van Loenhout de toestemming een substituutsecretaris aan te stellen, hetgeen ook gebeurt. Vanaf die tijd komen er ook berichten over het merkwaardige gedrag van Jan Matthys, over de publieke "sottichheden" die hij opvoert. Hij lijdt blijkbaar aan zelfoverschatting en meent dat niemand gezag over hem kan laten gelden, ja dat hij zelf de koning en de keizer is! Officieel blijft hij secretaris van Loenhout, maar er komen een aantal substituut-secretarissen.

07-02-1724 te Brussel

Jan Matthys wordt gemaand door de Raad van Brabant om de sleutels en de papieren van het secretariaat af te geven binnen de drie dagen.

Carel by der Gratie Godts, Rooms Keyser altyt vermeerder des Ryckx, Coninck van Castillien, van Leon, van Arragon, etc, Aertshertoghe van Bourgondien, van Lothryck, van Brabant, etc, den eerste vande deurweerder van onsen Raede geordonneert in Brabant Saluyt Wy ontbieden ende bevelen u daertoe committerende by desen, dat soo verre u blycke van sekere appoinctemente gegeven in onsen voorschreven Raede den sesthienden December lestleden ten voordele vande Douariere van Sieghem als vrouwe van Loenhout, Poppendonck, etc: suppliante ter eenre ende ten laste van Joan Matthys Elsacker secretaris aldaer geinsinueerde ten andere syde gy indien gevalle ten versoecke der voorsschreve suppliante seth ende stelt den selven appoinctemente naer syne forme ende teneur tot geheelder ende volcomender executie soo verre eenighe daer toe staet bedwingende reelyck ende met feyte den gene ofte de gene die daer omme sal ofte sullen behooren, behooren bedwongen te syn by ende met alle behoorelycke wegen ende manieren van bedwanghe, daer toe dienende mede tot betaelinghe deser ende uwer executie van des te doen met allen t'gene daer aen leeft geven wy u volcomen macht, authoriteyt ende sonderlingh bevel by desen, ontbieden daeromme ende bevelen alle andere officieren, justificieren ende dienaren ons voorsschreve landts van

Brabant dat sy u dit doende allen hulp ende bystandt doen soo verre sulcx behoeft, ende sy des van u versocht worden want ons alsoo ghelieft gegeven binnen onse stadt Brussele onder onsen grooten segele desen vierden fabruary seventhien hondert vierentwintigh ende was geparapheert

De MaTh onderstont by den Keyser en den Coninck in synen Raede onderteeckent

J van Linden

27 juli 1728 te Loenhout

De procureur-generaal, op inspectie zijnde, stelt vast hoe Jan Matthys zich, te midden van het Loenhoutse volk, misdraagt en uitdagend danst en roept: "Ik ben de Keizer". Jan Matthys heeft blijkbaar echter een hele massa volks op zijn hand.

20-08-1729 te Brussel

De Heer van Loenhout, P. J. van der Laen, verplicht de gemeente er toe om alle veertien dagen gerechtsdagen te houden om aan iedereen een goede en vlugge rechtspraak te kunnen garanderen.

Seer goede vrinden de wethouderen ende gesworene van Loenhout ende Poppendonck. Alsoo ick myne brieven vanden 23 meye ende 4en july lestleden geschreven hebbe, aen dewelcke ick my referere, ten regarde van het houden vande gerechtsdaegen, soo ist dat ick, als uwen Heere, ordonnere van dat gy deselve gerechtsdaegen sult hebben te continueren van vierthien te vierthien daegen, ende een ieder te doen goede ende corte expeditie van justice uwe recommanderende - altoos de eendracht den pys ende vrede op dat den goede Godt ons synen segen magh geven als over onse geheele gemeynte t'gene verhopende blyve

Uwe Seer geaffectioneerden Heere

Ondert P J Vander Laen de Bisecq terug

Jan Matthys: "Sottichheden" te Brasschaat

De vorster van Loenhout verklaart hoe hij ten huize van herbergier Matthys de Laet uit Brasschaat werd geroepen. Op 30 juli 1728 had Jan Matthys zich in deze herberg misdragen. Blijkbaar wilde Jan Matthys de herbergier laten arresteren en laten opsluiten in het Steen te Antwerpen. De herbergier liet zich echter niet overdonderen. Hij legde klacht neer. De afloop van dit verhaal is niet bekend, maar het typeert wel Jan Matthys.

14 augustus 1728 te Brasschaat

Den onderschreven Vorster der heerelyckheyt van Loenhout verclaert ende asserteert op synen eede in het aencomen syner ampt whaerachtigh te wesen hoe dat hy op de 30en der voorlede maendt july 1728 is geweest ten huyse van sekeren Matthys de Laet herbergier woonende tot Brasschaet onder Eeckeren, alwaer oock was Jan Mattheus van Elsacker secretaris van Loenhout den welcken vragende aen den onderschreven, wat gaet gy naer Antwerpen doen, ick arrestere u hier uytten naeme van den Keyser, waer op den onderschreven seyde, laet my den Keyser eens sien, waer op ditto secretaris antwoorde, ick ben de Keyser selve, seggende voorts aen den onderschreven, wheet gy wel, hoe veel trappen dat aen het Steenpoort syn, ick sal u die van daeghe laten tellen, ende soo meer diergelycke sottichheden, treckende bovendien uyt syne sacken al wat hy er inne hadde, hetwelck hy leyde op eene tafel toen en seyde aen den andere, sa doet gy oock so, ende soo meer diergelycke teeckenen van sottichheden. In teecken der waerheyt hebbe dese onderteeckent

desen 14 augustíí 1728 ende want ettca t' oírconden ettca ende was onderteeckent

Guillaum Bonsi.

terug

Problemen te Loenhout

10 maart 1721 te Loenhout

Jan Matthys wordt in volle vergadering van de gemeente (met meer dan 100 aanwezigen) door de Vrouwe van Loenhout bedreigd met : "Ik zal u leugenachtig maken". Waarop Jan Matthys repliceert : "Daar zijt gij niet bekwaam toe...." Men vraagt zich af of de secretaris zich dit moet laten welgevallen. Tenslotte blijkt dit geen banale ruzie meer te zijn. De Vrouwe van Loenhout is ook niet de eerste de beste om tegenin te gaan, tenslotte vertegenwoordigde zij het keizerlijk gezag. Op de vergadering waren blijkbaar meer dan 100 personen aanwezig. Dit wijst er wel op dat de bevolking benieuwd was naar de afloop. Ik vermoed dat zij kwamen zien hoe Jan Matthys het er vanaf zou brengen. Blijkbaar had hij dan toch een grote aanhang in het dorp. Uit de hele tekst blijkt wel dat men vindt dat Jan Matthys zich niet door de Vrouwe van Loenhout moet laten leugenachtig maken.

Dese Bernardine Louise Herry, vrouwe van Dorpe & Heerelyckheyt van Loenhout, heeft in volle vergaderinghe van de gemeynte aldaer ten presentie van ontrent ofte over de hondert persoonen, alwaer sy was gecoomen om de selve vergaderinghe te beletten, tegen den secretaris aldaer in fonctie synde op Sinte Matthys dagh naer noen aen huyse van Cornelis Jan Roelen geseyt in verbis ick sal u leugenachtigh maecken, waer op ditto secretaris antwoordde, daer syt gy niet bequaem toe, nochte iemant in de werelt, ick sal u dat publiequelyck doen herroepen, dat gelove ick u, waerop sy repliceerde, doet gy u best, ende alsoo den voorschreven secretaris dese injurie niet en can nochte en behoort te lyden als synde de selve geprofereert in de voorschreven publiecque vergaderinghe, en om dat hy is eenen van eere, van goede fame & reputatie mede becleedende het ampt van secretaris waer van behoort vervrempt te syn alle blame van leugenachtigheyt. Soo is de vraeghe ofte den voorschreven secretaris is gefondeert tegens de voornoemde vrouwe van Loenhout aen te stellen acte van injurie, & in welcker voegen hy de ten dien eynde soude dienen te nemen. Gesien by de onderschrevenen Advocaeten vanden Souvereynen Raede van Brabant

den bovenstaenden casus positie ende vraege daer uyt geformeert, Het advies gedraeght voor de affirmatieve, uyt redenen dat soo volgens de gemeyne estimatie vande menschen, als volgens d'uniforme leeringe der autheuren voor actie baerende injurie wort gereputeert wanneer iemant een ander seght, gy lieght¹ verba enim illa ...inquit Julius Clavus & injuria no 13 tu mentivis, sunt ex confuetdine inducta, ut habeant vim injuriandi ut est omnibus notum, waer aen syn conform, faber ad codicem, lib 9 tit 20 definitio Christineus ad confuet mechlin tit 2 art 4 n12 et 13, et passim omnes alii waer uyt wort besloten dat de voorschreven woorden, ick sal u leugenachtigh maecken in casu gevoert buyten contestatie des te meer voor injurieus moeten geacht worden, primo omdat de selve woorden met meerderen opseth van injurie, syn geprofereert als by exempel het simpel seggen gy lieght, secundo omdat de selve syn geseght in volle vergaederinghe van t' geheel dorp ende teghens eenen persoon by alle de werelt wort gehouden buyten blame ende van goeden reputatie dienvolgens dat hy niet en can nochte en mach sulcke salvo honore te tollereren waer uyt consecutief is dat hem is geboren eene formele actie van injurie ende ad pallinodium die hy ten laste van de voornoemde vrouwe van Loenhout behoort aen te stellen inden Souvereynen Raede van Brabant ende aldaer concluderen ten eynde aen haer sal worden geordonneert de voorschreve injurie publieckelyck in ofte in eene andere publicque vergaderinge gebannen van schaere te herroepen ende dat sy tot dien sal worden gecondemneert in een amende van hondert pattacons ofte alsulcken meerdere ofte mindere als het hoff sal vinden te behooren ten behoeve vanden armen ofte soodanighe als het hoff sal goetvinden van Loenhout met de costen.

Aldus geadviseert binnen Brussel desen 10 meert 1721 Damen, J.J.Gryspeert

¹ gy lieght: "die woorden immers, zegt Julius Clavius, en de belediging no 13 'gij liegt' zijn uit gewoonte ingevoerd, om kracht van bedreiging te hebben zoals aan iedereen bekend is (waar ook mee akkoord gaat) faber bij het kerkelijk wetboek, boek 9, titel 20 de bepaling bij Chritineus bij het gewoonteboek van Mechelen tiel 2, artikel 4 n 12 en 13 en alle andere op allerlei plaatsen"

midden van het Loenhoutse volk, misdraagt en uitdagend danst en roept: "Ik ben de Keizer". Jan Matthys heeft blijkbaar echter een hele massa volk op zijn hand. De vorster van het dorp, Bonsi genaamd, zal Jan Matthys wel niet gunstig gezind zijn daar hij door Jan Matthys in het openbaar uitgedaagd word. Jan Matthys daagt hier eigenlijk alle gezagsdragers in het openbaar uit. In dit verband mogen wij ook niet vergeten dat Jan Matthys aan de parijse Sorbonne gestudeerd had, waar op dat ogenblik de "Verlichting" reeds in opmars was. Zoals de wetenschappelijke vooruitgang afhing van de vrije communicatie tussen degenen die haar beoefenden, zo scheen er op het sociale vlak een vrije discussie te ontstaan tussen de mensen. Daarom was de Verlichting wat de politieke kant betreft, vol kritiek op de oude politieke machthebbers. Het Goddelijk recht der koningen werd ter discussie gesteld en verworpen. Jan Matthys had dit blijkbaar goed onthouden. Misschien zag hij beter dan wie ook de onvolkomenheden van het systeem en ageerde hij er tegen op een manier die het volk aangenaam was, maar de gezagsdragers niet. Nu zou men Jan Matthys misschien een anarchist noemen. Wij kunnen deze theorie natuurlijk niet bewijzen. Wanneer men de navolgende documenten leest dan denkt men spontaan "die man is gek!". Die gedachtengang is misschien juist, ofwel is ze te eenvoudig wanneer men bedenkt dat deze documenten zijn geschreven door en voor personen die door Jan Matthys werden aangevallen. Zij krijgen hiermede de kans om zich te verdedigen en zodoende het gelijk aan hun kant te halen. De documenten laten ons echter niet toe om iets te bewijzen, wij laten ze dus voor zichzelf spreken.

> Den ondert. Vorster der heerelyckheyt van Loenhout verclaert ende attesteert op synen eede in het aencomen synder ampt gedaen waerachtig te wesen hoe hy op den 27en deser maendt july 1728 is gegaen beneffens ende ter presentie van den heere desen dorpe ende dheer Schouteth alhier ten huyse alwaer den heere Raedt ende procureur generael gelogeert was ende comende ontrent de kercke, soo hebbe beneffens voorschreven heeren gesien als dat den secretaris Jan Mattheus van Elsacker al besigh was met den menigthe van volck, den vogel te schieten die hy daer opgericht hadde ende hem daerover culongierende seyde, seyde gy my comen culongieren, ick hebbe de permissie vanden Keyser in mynen sack, en ick ben den Keyser selffe, ick sal sien off myn heer boven den Keyser gaet, ja roepende tegens het volck, Bonsi hoort een roer,

ja haelter oock t'sien, waer op hy uyt het volck quamp gesprongen tot voor de voorschreven heeren ende aldaer al voor loopende en dansende dede niet anders als roepen, ick ben de Keyser en hebbe de permissie van den Keyser, al springende en danssende tot aen het huys alwaer den heere procureur generael voort gelogeert was roepende allen het volck met hem die alle oock een groot geschreeuw en laweyt maeckten t'oirconden ettca

ende was onderteeckent Guílham Bonsí

terug

De scheiding

Scheiding van goederen tussen Jan Matthys van Elsacker en zijn vrouw Magdalena Tappers.

Jan Matthys wordt bijgestaan door zijn broer Peeter, pastoor van St Willibrordus te Antwerpen, en advocaat mr van Grinsven. Het is duidelijk dat zijn broer Peeter, pastoor van de St Willibrordusparochie te Antwerpen, de kant kiest van Jan Matthys in deze zaak. Wist hij meer Misschien ligt hier wel de uitleg waarom Jan Matthys later naar zijn broer trekt en er ook zal sterven. Magdalena Tappers wordt bijgestaan door haar schoonzoon, Leobardus Vierlingh, en advocaat mr Aerts. Het is dus wel zeker dat tenminste haar schoonzoon haar zijde kiest. Het moet dus wel een diepe scheuring geweest zijn in het gezin. Was het mogelijk enkel het gedrag van Jan Matthys dat bepalend is geweest voor de scheiding of zijn er nog andere factoren die hiervan gebruik gemaakt hebben ?

Niettegenstaande het echtpaar er niet meer toe te bewegen was om samen te blijven leven aanvaardden zij een minnelijke schikking. Magdalena Tappers eist echter en verkrijgt dat de scheiding tussen de beide hoven wordt gesepareert. Zij wil Jan Matthys blijkbaar niet meer zien of horen. Jan Matthys woonde toen in het Schaliënhuis. Magdalena Tappers woonde in het huis ernaast, dat "De Doren" werd genoemd. Dit huis is de huidige taverne "Far West" met zijn typische knik in de gevel die er toen reeds in was. Dhr Essers, substituut-secretaris, wordt in dit proces vermeld en zal gaan inwonen bij Jan Matthys en de secretaristaken op zich nemen. Blijkbaar is men bij de Raad niet zeker of Jan Matthys zijn werk goed zal kunnen uitvoeren. Blijkbaar kiest men het zekere voor het onzekere. Wij laten best het document voor zichzelf spreken.

Verbael ad accordandum.

d'Heer Joannes Mattheus van Elsacker, secretaris van Loenhout, suppliant, jouffr. Magdalena Tappers, desselfs huysvrouwe. Binnen Loenhout den 3 juni 1741.

Syn gecompareerd den voorschreven suppliant met den Hr. pastoor van St. Willebrordus by Antwerpen, synen broeder, geassisteert van synen advocaat C.G. van Grinsven.

Ende de voorschreven jouffr. Magdalena Tappers met Sr. Vierlingh, haeren schoonsone, geassisteert van synen advocaat Aerts.

Partyen geassisteert als boven, geconsidereert hebben het gevolgh van dese saecke ende dat daer uyt in cas van voortganck staen te resulteren lanckduerighe, hefftige ende lelycke procedueren ende dat sij hinc inde in geender manieren hier in verstaen nochte en conden worden beweeght van met malcanderen te woonen, om redenen wederzyds aen ons commissarissen voorgedraeghen, maer dat sy versoecken absolutelyck van malcanderen gesepareert te syn, soo van goet als van lichaam, soo ist dat sy naer veele ende lanckduerighe conferentien ende tusschenspreken van wederzeyts vrienden en advocaeten, verclaeren veraccordeert te syn op de manier naervolghende, te weten: Dat de voorschreven huysvrouwe van den secretaris sal hebben ende behouden het bewind ende administratie van haere patrimoniele ende aenbestorven goederen

secretaris sal hebben ende behouden het bewind ende administratie van haere patrimoniele ende aenbestorven goederen tot Roosendael ende daer ontrent het gebiedt der Heeren Staete geleghen met de voordere acquisitien, indien daer eenighe geduerende het houwelyck syn geschiet ende voorts met de verschenen onbetaelde revenuen ende te verschynen.

Dat den suppliant sal behouden de directie van syne goederen ende secretarye tot Loenhout ende andere in Brabant geleghen ende met de conquesten aldaer gedaen, alles met den achterstel der revenuen ende alsnoch te verschynen.

Behoudens dat syne huysvr. toegestaen worde de continuatie van haere woninghe in het huys door haer alnu bewoont wordende met den aengeleghen hoff, gelyck dyen omringelt ende gesepareert is met latten, sullende de communicatie met het huys des suppliants worden toegemaeckt. Dat noch d'een noch d'ander en sal moghen maecken lieve kinderen nochte sonder

permissie van desen Raede eenige alimentatie doen van eenighe goederen, renten ofte capitaelen ten interest loopende wesaengaende soo d'een als d'ander sal mogen annotatie doen doen bekent maeckinghe ofte registratie daer man sal goet duncken.

der goederen, renten ende capitaelen hun hier voore respectievelyck toegeschreven, mitsgaeders van de schulden, indien off voor soo vele daer eenighe syn om partyen daer over summarie gehoort voorders gedisponeert te worden naer behooren. Dat Sr. Essers, actuele clerck der secretarye sal comen te woonen by den suppliant tot bedieninghe der selve ende dat op de voet ofte emolument, gelyck hy die nu bedient off gelyck hy daer Dat de mobiliaire effecten ende pretentien affgetrocken de schulden sullen worden gedeylt halff ende halff. Dat tot dyen eynde de huysvrouwe des suppliants sal overgeven eenen staet voor ons commissarissen van de selve mobiliaire effecten ende active pretensien, abstract van de revenuen naer sullen convenieren. Dat alsoo de pampieren der secretarye door hem sullen worden gebrocht ten huyse des suppliants op de caemer daer de selve te vorens hebben geweest ende aldaer verblyven.

Ende aengaende d'educatie, onderhout ende last van hunne kinderen, het selve sal ten opsichte van de twee oudste gedaen ende gedraeghen worden by de huysvr. des suppliants ende aengaende de twee jongste door den suppliant selffs.

Dat hiermede de authorisatie volcomen by de huysvr. des suppliants by acte van desen Raede den 25 january comt te cesseren. Dat den suppliant sal formeren ende aen syne huysvr. doen behandighen eene staet van de immeubele goederen, soo van de gene van synen cant als van de gene achtergelaeten by Sr. van Gilsen, gelycke de huysvrouwe des suppliants van de gene op haer verstorven, soo by doodt van haere ouders als van haeren broeder ende suster, soodanighe staet sal behandighen aen haeren man.

Waermede het proces over de successie van de voorschreven van Gilse ende syne susters by de huysvrouwe des suppliants begonst, comt te cesseren. Dat soo dese commissie als de voorgaende sal gedraeghen worden uyt de gemeyne masse der voorschreven gehuysschen, versoeckende hier van decretement ende acte.

habeant et facta est condamnatio per curiam

J.J.Ingelberts

12-02-1742 te Loenhout

Tijdens de huwelijksperikelen van Jan Matthys en Magdalena Tappers is er sprake van een notitieboekje waarin aantekeningen gemaakt zijn omtrent de leveringen van bier. Er werd blijkbaar nog steeds bier gebrouwen in het Schalienhuis. Magdalena had dit boekje in haar bezit en Jan Matthys eiste dit boekje op. Het is dus wel duidelijk dat Jan Matthys geen brouwer was in het Schaliënhuis te Loenhout.

teruq

Magdalena Tappers neemt over

Het is opvallend dat vanaf nu de naam van Jan Matthys niet meer in de documenten te vinden is. Er is steeds sprake van de Jouffrouwe Magdalena Tappers, de huisvrouwe van de secretaris Jan Matthys van Elsacker "geduerende haersmans onbequaemheyt". Jan Matthys is blijkbaar uit het dorp verdwenen. Niemand doet nog een beroep op hem. In de documenten wordt hij nog wel vermeld als zijnde de secretaris. Hij trekt ook nog de emolumenten hiervoor, daar waar M. A. Essers de werkzaamheden uitvoert. Maar waar is Jan Matthys dan Is hij nog wel in het dorp? Is hij ziek? Zeer waarschijnlijk is Jan Matthys, vrijwillig of gedwongen(?), naar Antwerpen vertrokken bij zijn broer Peeter, die pastoor was in de St Willibrordusparochie.

Wij merken ook op dat M. A. Essers tekent als substituut-secretaris.

21-04-1736 te Loenhout

Magdalena Tappers daagt Hendrik Wauter Quirynen, als borg voor Jan Baptist Eelen, voor het gerecht om een achterstallige schuld van 100 gulden te doen betalen. Buiten het Schaliënhuis en Den Doren hadden zij dus nog meerdere eigenommen in Loenhout.

Desen segel dient totte geannexeerde Aenspraeke ende Conclusie voor jouffrouwe Magdalena Tappers, huysvrouwe van dheer secretaris alhier, tegens Hendrick Wauters Quirynen als borge voor Jan Baptiste Eelen, gedaegde, geexhibeert ten gerechte vande 21en april 1736

Conclusie

Voor Jouffre Magdalena Tappers, Huysvrouwe van dheer Secretarís Joan Math van Elsacker, Aenleggeresse

Contra Hendrik Wauter Quirynen Als borge voor

Jan Baptist Eelen, gedaegde

21-04-1736 te Loenhout

Magdalena Tappers daagt Hendrik Jan Bartholomeeusen voor het gerecht wegens achterstallige betaling van een som van 150 guldens met intrest over een periode van 08-04-1712 tot 08-04-1836. Dit bedrag zou Bartholomeeusen normaal op een jaar tijd terugbetaald hebben.

21-04-1736 te Loenhout

Magdalena Tappers daagt Joris Jan Rombouts, borgemeester van Loenhout, voor het gerecht wegens een som van hondert zes en twintig gulden alsook wegens een specificatie ten laste van het dorp Loenhout.

Desen segel dient totte geannexeerde Aenspraecke ende Conclusie genomen by jouffre Magdalena Tappers, huysvrouwe van d'heer secretaris alhier, contra Joris Jan Rombouts, gedaegde, geexlibeert ten gerechte van 21 April 1736

Huysvrouwe van d'heer secertaris Joan Matheus van Elsacker, Aenleggeresse

Conclusie

Voor Jouffre Magdalena Tappers,

Tegens Jorís Jan Rombouts, Borgemeester de anno 1732 Deses dorps Loenhout, Gedaegde

D'aenleggeresse haer fonderende van den gedaene Dagemente concludeert omme te hebben voldoeninghe van eene somme van hondert sessentwintigh guldens dry en halve stuyvers soo overschryffloon als wegens eene specificatie die die aenleggeresse tot laste van desen dorpe was hebbende de welcke den gedaegde in t doen synder borgemeesters Rekeninge de anno voors is gepasseert volgens de memorieen specificatie alhier gevoeght ende by syne rekeninge breeder blyckende aut alias & sub clausula salutari cum expensis salvo cortinghe van de lasten die daenleggeresse aen hem gedaegde soude schuldigh syn in synen burgemeestersboeck de anno voorschreve ende voorts van allen deughdelyck bewys van betalinghe.

Implorerende ettca.

19-05-1736 te Loenhout

Magdalena Tappers daagt Jan Gerard Kivits voor het gerecht wegens het niet betalen van huur van een huis in de Beirestraat.

19-05-1736 te Loenhout

Vonnis van de zaak dewelke Magdalena Tappers inleidde by het gerecht tegen Jan Gerard Kivits wegens het niet betalen van huur van een woning in de Beirestraat te Loenhout.

Vonnísse

Voor Jouffrouwe Magdalena Tappers, Huysvrouwe van d'heer secretarís Loenhoudt

> Ten laste van Jan Gerard Kivits

> > Loenhoudt 19 May 1736

Alsoo Jouffrouwe Magdalena Tappers, huysvrouwe van d'heer secretaris alhier, als aenleggeresse voor d'heren wethauderen des Dorps van Loenhoudt in rechte betrocken hadde in het gerecht van date onderschreven: Den persoon van Jan Gerard Kivits ingesetenen alhier, gedaegde, dede blyken van den gedaenen Dagemente by relaes des vorsters in debita jovina getoont, soo diende sy Jouffre Aenleggersse per den procureur JB Pallet ten voor ende naerbeschreven Gerechte schriftelycke conclusie, waer by de jouffre aenleggeresse haer funderende van den Dagemente ende onder te nemene conclusie seyde het naervolgende onder alle behoorlycke ende gewoonelycke protestatien als naer rechte, hoe dat d'ergenaemen van wylen Cornelis Arnauts ende Jenneken Bastiaen Theens aen haer jouffre aenlegeresse hadden gegeven eene assignatie opden gedaeghde in desen ter somme van tweentwintigh guldens thien stuyvers couranten gelde,

wesende het emport van een jaer huere van sekere stede mette landen gelegen in de Beirestraete alhier groot ontrent de XX gemeten, verschene half Meert duysent seven hondert sessendertigh, volgens de conditien van huere de dato 26 8bris 1734 met de weth alhier geschiet, ende by hem gedaegde eygenhandig onderteeckent ende geaccepteert, welcken gedaeghde als huerder, als bleke by de selve conditien hadde aengenomen alsdan promptelyck te voldoen op den verschyndagh, ende noch naerder hadde aengenomen als bleke by billet van obligatie in cas van noode te thoonen, mede aengesien den gedaeghde tot noch toe in mora was blyvende van de gemelde somme aen de jouffre aenleggeresse te voldoen, niettegenstaende de minnelycke interpellatien, soo vond sigh genootsaeckt in te gaen den middel van rechte, ende mits allen den welcken gevoecht ettca soo concludeerde sy jouffre aenleggeresse tot voldoeninge van de voors somme van tweentwintig guldens thien stuyvers courant over huere van den voors eenen jaere, als mede tot voldoeninge van twee guldens seven stuyvers twee oort over salaris, die hy gedaeghde als huerder aen ditto aenleggeresse sonder costen moeste voldoen, ende dat den gedaeghde met vonnisse van U: soude worden alsoo gecondemneert, ten minsten by provisie ende onder conditie, aut alias salutariter cum expensis, ende den gedaeghde voorts geroepen synde ende niet gecompareert nochte procureur van synen twegen, soo versochte d'aenleggeresse in actis ten selve dage Appoinctement, welcken volgende die schepenen ter behoorelycken maniere recht doende, hauden den gedaeghde voor versteken van Antwoorde, ende mits syne non voldoeninge condemneren den selven den heysch ende conclusie van de Aenleggeresse te voldoen mette costen hier omme geresen ende te rysen, beloopende actum tot Loenhoudt in het Gerecht van negenthien May seventhien hondert sessendertigh. Present d'heere Schauteth ende alle de Schepenen, excepto Peeter Denis.

> Assessor M A Essers, secretaris substituut

13-04-1737 te Loenhout

Extract uyt de personele Rolle des Dorps ende

Heerelyckheydt van Loenhoudt

Sabbatí 13 Apríl 1737

Gherecht coram alle de Schepenen, excepto Jan Louis Arnouts Jouffrouwe Magdalena Tappers Huysvrouwe van d'heer Joan Matheus van Elsacker, Secretaris alhier, Aeleggeresse

Contra Aldegundis de Wijse, weduwe Jan Janssens Coninckx, verweerdersse

A Gerardí, voor de jouffrouwe
Aenleggeresse, doende blycken van den
Daghemente op de persoone van de
gedaeghde verweederesse geschiet, volgens
relaes des vorsters alhier in debita forma
getoont, dient conclusie scripto op zeghel
seggende ende concluderende als by de selve
versoeckende daer tegens DD: sed:
antwoorde, uytterlyck ad primam cum
expensis vermits dusdanighe schuldt.
Concludendo gheheyst is staende tot
namptificatie. De ghedaeghde versoeckt
ende vraeght copye van de conclusie des
Aenleggeresse Dagemente omme ettca

Hiernaer volght copye van de ghediende Aenspraeke ende Conclusie geexhibeert 13 April 1737

Aenspraecke ende Conclusie

Voor

Jouffre Magdalena Tappers, huysvrouwe Van d'heer Joan Matheus van Elsacker, Secretarís deser Heerelyckheydt, Aenleggeresse

Tegens

Aldegundis de Wyse, soo nomine proprio, Als weduwe ende boedelhouster, Van Jan Janssen Coninckx, haere man was, Gedaeghde ende verweerdersse

De voors Aenleggeresse als gemachtight by den Souvereynen Raede van Brabant, Relaes totte acte alhier in rechte getoont, sonder prejuditie ettca funderende den Daghemente ende de onder te nemene conclusie, doet seggen het ghene volght, onder alle gewoonelycke presentatien ende protestatien als naer rechte.

 Dat de gedaeghde cum marito aen de Aenleggeresse ende haeren man al van in den jaere duysent seven hondert thien schuldigh te syn gheweest eene somme van vyftigh guldens courant gelt, ingevolge de scabinale obligatie daer van gepasseert op den veerthiensten Juny van den voors jaere 1710

 welcke obligatie naer dato is begrepen gheworden in scabinale acte de dato thien Maert duysent seven hondert vierthien, ten desen geexhibeert.

 By dewelcke de ghedaeghde blyckt aen de aenleggeresse cum marito verschuldight te wesen eene somme van twee hondert twintigh guldens courant gelt.

4. Waer vooren sy ghelooft hebben jaerelyckx te betaelen den interest à vyf guldens per cento totte volle aflossinghe inclus, als evidentelyck te sien is uyt de voors scabinale acte.

5. Welcken onvermindert soo is de gedaeghde ende haeren man altoos in mora gebleven daer aen te voldoen, hebbende alleenelyck ghekort de somme van vierthien guldens over eenen ockernooten boom anni 1721 van de ghedaeghde ghekocht.

6. Welcke veerthien guldens ghedecalqueert aen dryentwintigh jaeren interest het laeste vervallen thien Maert 1737 à elf guldens s'jaers, soo blyft de ghedaeghde alnoch over interesten schuldigh de somme van twee hondert negenendartigh guldens, sonder prejuditie van het loopende jaer, ende die noch sullen komen te vervallen, waer op moet korten over eenige kleermaeckers loon.

7. Welcken volghens de Aenleggeresse aen de gedaeghde heeft doen doen, door den vorster Peeter Schenck, de afvraginghe alhier ghevoeght.

8. Waer oppe sy alnoch heeft bestaen te geven eene petulante antwoorde als daer uyt te sien is, voorgevende dat sy moet sien wat sy daer tegens te breghen heeft.

9. Mits allen den welcken, ende dat de aenleggeresse alsoo metter minnen geene bethalinghe en kan bekomen.

10. Ghevoeght meer andere redenen, middelen ende motiven, die U: Eerw: ex officio vel via juris sullen gelieven te voeghen ende supplementeren.

Soo concludeert de aenleggeresse tot bethalinghe, ende in cas van debeth tot namptificatie van de voornoemde somme van twee hondert negenendartigh guldens, of dat ten desen andersints ettca sub clausula salutari cum expensis Implorerende

18-06-1737 te Loenhout

Machtiging van Magdalena Tappers, huisvrouw van Jan Matthys van Elsacker, secretaris, "geduerende haersmans voors. onbequaemheyt". Zij geeft haar dochter, Maria Anna van Elsacker wonende te Roosendaal en 23 jaar oud, toelating om te trouwen met Leobardus Vierling wonende te Bergen op Zoom. Hier missen wij duidelijk Jan Matthys. Hij is niet aanwezig bij dit heuglijke familiale gebeuren. Het is dus best mogelijk dat de breuk in het gezin reeds zo diep was dat hij niet gewenst was. Later zal deze zelfde Leobardus zijn schoonmoeder assisteren bij de scheiding. Zij waren dus blijkbaar geen vrienden, of zij waren bang voor de "sottichheden" van Jan Matthys.

29 april 1739 te Hoogstraten

Magdalena Tappers maakt een codicil voor notaris Th. V. Gerardi. Zij doet dit alleen en zonder Jan Matthys.

04 juni 1740 te Loenhout

Geboorte van Carolus Joannes, zoon van Joannes Nicolaas van Dijck en van Cornelia Baljaers. De doopgetuigen zijn R. D. Carolus Antonius Valckenaer en Magdalena Tappers. Ook bij deze familiale gelegenheid wordt Jan Matthys blijkbaar niet gewenst. Het kan natuurlijk ook zijn dat Jan Matthys niet "bequaem" is om aanwezig te zijn.

"Carolus Joannes filius Joannis Nicolai van Dijck et Corneliae Baljaers. Susceperunt R Dominus Carolus Antonis Valckenaer, canonicus Hoogstratensis et Magdalena Tappers, uxor Domini secretarii".

"Karel Jan, zoon van Jan Nicolaes Valckenaer en Cornelia Baljaers. Getuigden E Heer Karel Antonis Valckenaer, kanunnik van Hoogstraten, en Magdalena Tappers, echtgenote van de Heer secretaris"

09 juli 1740 te Hoogstraten

Magdalena Tappers maakt een codicil voor notaris Th. V. Gerardi. Wederom doet zij dit alleen.

09 september 1740

Magdalena Tappers gaat bij de Soevereine Raad in beroep tegen de pastoor en de regeerders van de kerk van Loenhout. Zij wil een som van 300 gulden "courant in voldoeninghe van sesse jaren". Op 25-01-1729 ging zij een akkoord aan met de pastoor, schout en schepenen als provisors der kerk. De heren voldeden blijkbaar niet aan de overeenkomst.

Vraagt dus de vorige geslachten, en tekent op wat hunne Vaderen verzameld hebben, want zelf, zijn wij eerst van gisteren en weten niets.

appendum: de gebarsten klok van Loenhout

Dat niet alles van een leien dakje liep wanneer het er op aan kwam om te betalen, blijkt uit de hierna volgende geschiedenis.

De klok van de kerktoren van Loenhout was gebarsten. Deze klok was gegoten in het jaar 1593 en had na een goede eeuw trouwe dienst het blijkbaar afgegeven. De bevolking van Loenhout vond dat het recht had op een nieuwe klok. Zij kwamen terecht bij de abdij van St Bernards aan de Schelde (te Hemiksem) die, als tiendenheffer, verondersteld werden om een nieuwe klok te betalen. De abdij weigerde dit echter. De inwoners van Loenhout besluiten dan maar om zelf een nieuwe en zwaardere klok (van 1093 naar 2094 pond) te laten maken door de klokkengieter Frillien uit Lier. Zij besluiten ook om de betaling van deze klok te laten geschieden na het in rechte vragen bij de abdij van St Bernards te Hemiksem. De Vrouwe van Loenhout, de schout, de secretaris en de notabelen van het dorp ondertekenen dit document.

Naderhand wordt dit contract gevalideert door twee provisors van het klooster. Zij hebben dus blijkbaar toch toegegeven.

06 augustus 1712 te Loenhout

Approbatie van het contract nopende Het hergieten van de geberste clocke tot Loenhout

Wy Vrouwe van Loenhout Popendonck & Schouteth, Schepenen, gesworene, gegoeydens ende ingesetenen des voors dorps dese onderteeckent hebbende verclaeren te lauderen, agreeren & volcomentlyck te approberen alsulcke accoordt als geconcipieert is aen te gaen by de regeerders ende wethouders vanden selven dorpe mette heeren regenten vant clooster van Ste Bernaerts op de Schelde over het hergieten vande geberste klock gegoten inden jaer 1593 ter wylen weghens het voors clooster als thiendeheffer geweygert wordt metter minnen eene andere clocke alhier te leveren, sullende het voors geconcipieert accoord hier inne bestaen te weten dat wegens den voors dorpe van Loenhout de voors geberste klocke sal hergoten worden met selve inscriptien, figuren, waepenen op deselve ordre ende forme gelyck die tegenwoordigh op de geberste klock syn staende sonder eenighe veranderinghe, dan alleenelyck dat onderop den voedt vande te hergieten klock sullen gestelt worden dese woorden "Communitas Loenhoutana me refici fecit anno 1712", omdat de voors geberste klock volgens gelooffde genereusiteyt hergoten synde swaerder sal moeten wegen alsde voors geberste klock tegenwoordigh is wegende ende sullen allen de oncosten van hergieten ende swaerder maecken der voors klock als voors is promptelyck moeten

betaelt worden by het clooster van Ste Bernaerts van welcke verschote penningen by den voors dorpe ten behoeve vant gemelt clooster eene obligatie sal gemaeckt worden met geloofte van de selve te restitueren altyt sonder eenighe intrest noghtans als wanneer wegens den voors dorpe ene andere klocke vant voors clooster in reghte sal gevraeght syn, ende sullen wegens het selve clooster egeene der voorschotene penningen mogen wederom gevraeght worden voor ende alleer by het selve ene behoorelycke klocke alhier metten minnen sal gegeven & gelevert syn oft dat het selve tot leveringhe den selve wegens den voors dorpe in rechte sal aengesproken syn, gelovende wy ondergeschreven soodanighe contract te sullen lauderen & approberen, gelyck wy lauderen ende approberen van ...

voor alsdan onder verbandt als naer rechte Actum 13 july 1712 Toirconden laetende partyen mits desen in vorigen rechte ende was onderteeckent J B Herry, Vrouwe van Loenhout, J C de Cort schouteth, M van Elsacker secretaris, F van Elsacker, Lenaert Wincke, Cornelis Jan Roelen, met het hantmerck van Adriaen Corn van Tychelt schepenen, Matthys Anthonis Goossens, Cornelis Adriaen Nouts, Anthoni Peeter Anthonissen, Jan Cornelis Huyben, Cornelis Huygens, Peter Jan van Dyck, Cornelis Joos Vermeren, Goris Hendrick Vergouwen, Peeter Adriaen Verboven, Cornelis Broomans, Jan van Gorp, Anthonis Wiercx, met het hantmerck van Aernaut Corn Aernauts, t hantmerck van Hendrick Wauter Quirynen, het handmerck van Dirck Naes Janssens, Matthys Ooms, Peeter Adriaen Huyben, Jan Hendrick Vergouwen, t handmerck van Corn Hendrickx, Jacobus Meyvis, Cornelis Jan Wiericx, Cornelis Peeter Rombouts, Adriaen Peeter Vermeren, Matthys Jan Goossens, Nicolaes van Dyck, Peeter Jan Goosens, Adriaen Brouwers van Hal, hantmerck van Dionysius van Hal, Flip Fredrickx Flipsen, Willem Vermeren, Dionys van Buirste, het hantmerck van Corn van Antwerpen, Guilliam Kenis, Cornelis Peeter Gabreels, Jan Gorís Rombouts, Marius Kenis, hantmerck van Jan Janssens Lenaerts, Gorís Jan Rombouts, Adam Jan Lenaerts, Geraert Jacob Gerssen, F Woumans, Aernaut Peeter van Tichel met het handmerck van Aert Jansen van Oorlee, Adriaen Peeter Broecken, Christiaen Jan Vorsselmans, Jan Heestermans, Peeter Bastiaen Vorsselmans, Cornelis Jan van Dyck, Peeter Cornelis Huyben, t hantmerck

Goris Symon Rombauts, t hantmerck van Matthys Jan Aerden, Hendrick Jan Bartholomeeusen, hantmerck van Wauter Ostaeyen, hantmerck van Aert Goossens, Aert Peeter van Aert, Cornelis Corn Aernout, hantmerck van Cornelis Claesen, Matthys Cornelis Aernouts, Jacob Jacob Peeters, Jan Melsen Eycke, Peeter Verheyden, Cornelis Jan Ooms, Jan Verelen, Geeraert Janssens van Dyck, Jan Anthonis Dietvorts, Cornelis Peeter Aernouts, F

Leeger stont

Wy Cornelis Adriaenssens ende Benedictus Muel, provisors vant clooster van Ste Bernaerts verclaeren te lauderen ende te approberen de contracte nopende het hergieten vande geberste clocke gelyck dat hiervoren gestelt & by de regeerders ende ingesetenen van Loenhoudt geteeckent is

Actum 6 augusti 1712 Was ondert Corn Adriaenssens, prov van Ste Bernaerts, Benedictus Muel, provisor van Ste Bernaerts

> Collata concordat cum suís originalibus 16 februarii 1720 Quod attestor J.A. de Bruyn, 1720

02 november 1712 te Loenhout de Cort, de schout van Loenhout, wordt naar Lier gezonden, samen met de heren provisors van de abdij, om de hergoten klok te gaan wegen en de penningen te betalen voor het hergieten en zwaarder maken van deze klok. Jan Matthys maakt en ondertekent dit document.

Wy Schepenen ende gesworens des dorps van Loenhoudt hebben gecommitteert gelyck wy commuteren mits desen d'hre De Cort, Schouteth des voors dorps, om te gaen naer Lier ende aldaer beneffens de heeren provisors van Ste Bernaerts clooster inde te sien weghen de klocke weghens den voors dorpe

onlancks hergoten, daervan notitie te houden de penningen noodigh tot betaelinghe vanden klockgieter Jullien over het hergieten als mede over het swaerder maecken dr voors klocke te leenen van de gemelde heeren provisors daervan aende selve quittantie oft obligatie te verlyden, alles in conformiteyt vanden contracte daer over wegens desen dorpe mette heeren regenten van t voors clooster gemaeckt, & by de ingesetenen alhier geteeckent op den derthienden july lestleden, ende de selve geldende penningen onder behoorelycke quittantie te tellen aen den klockgieter voors mits hy voldoet aenden contracte van aenbestedinghe gepasseert voor den notaris de Bruyn ende seeckere getuyghen binnen Antwerpen op den augustí lestleden, gelovende & bindende, actum den tweeden november seventhien hondert twelff, present schepenen ende gesworene voorschreven, onderstondt, ter ordonnantie van selven

> was onderteeckent M. van Elsacker

Leegher stont Den onders als gecommiteert van schepenen en gesworens des dorps van Loenhout volgens de bovenst aen de commissie in dato 2 9bis 1712 tot het lichten by de heeren van Ste Bernaerts clooster op de Schelde van de som van duysent acht guldens hollants gelt & noch sestigh guldens 2 stuyvers courant gelt tot betaelinghe eener hergoten clocke ende der selven som te tellen aende clockgieter A Frilien bekennen deselve som ontfangen te hebben vanden

Adriaenssen provisor der selve abdye, gelovende soo als gecommiteerde als inden naem des geteeckende van het contract ondergenoemt de selve som schuldigh te syn aen het clooster van Ste Bernaerts voors & te restitueren sonder eenighen intrest als van wegens het dorpe van Loenhout in reghte sal gepretendeert worden eene thiende clocke, oft van voors heeren des voors cloosters eene metter minne sal worden gegeven, in welcke gevalle de voors som sal worden gerestitueert sonder eenighen intrest ofte costen te betaelen volgens het contract tusschen het voors dorp ende heeren regenten van het voors clooster gemaeckt ende by des dorps ingesetenen geteeckent op den 13 july 1712 daer voors verbindende soo mijne constituanten als de geteeckende des voors contracts gelovende

eerw heer Cornilius

Actum 28 9brís 1712 Was ondt J.C. de Cort

Duplicat ontfangen by den onderges vuyt handen van J C de Cort, schouteth van Loenhout de som van een duysent acht guldens hollants gelt, ende het hergieten ende swaerder maecken eender clocke van 2094 pont voorden dorpe van Loenhout geweeght hebbende 1093 pont, mitsgaeders noch ontfangen de som van 60 gulden 2 sts courant, soo oude drinckgelt maecken des hooge inde clocke met den Baut ende den klepel snyden der wapinge ettc waer mede van alles trouw voldaen te syn

> Actum 28 9brís 1712 Was ondt

Noch leeger stont

De penninge inde twee bovenstaende quittanties vermelt syn in ons onders presentien geleent aen J.C. de Cort schouteth tot Loenhoudt ende overgestelt aen A. Frillien clockgieter door den heer provisor van Ste Bernaerts, toirconden als boven
Was ondt
Servaes Hacking, J.J. de

Concordantiam cum suis originalibus

Attestor J.J. de Bruyn

"Concordantiam cum suis originalibus": ik getuig voor de overeenkomst met de originele (teksten)

terug

appendum: de pastorie van Pulderbos

TE COOP

Een seer schoon huys van plasantien uyten water gemest met twee op-treckende brugghen / met eene pachthoeve daer aene / groot int geheele ontrent de dertich bunderen / gestaen ende gelegen tot Pulder-bossche inde plaetse / toebehoorende d'Erfgenamen Gillis Bailly / alle welcke goederen consisteren in dese naer volgende parcheelen / te weten:

- Eerst het Hofken boven sijn wateren
- Item den gansch Acker tot aen den Borchtgracht

- Item een Driesken daer by gheleghen
- Item een Schaerbosken daer by gheleghen
- Item de andere Parceelkens Lants daer achter aen gheleghen
- Item het achterste block
- Item eenen bempt
- Item eenen bempt
- Item een stuck bempts
- Item eenen bempt
- Item eenen Aert
- Item eenen Aert
- Item eenen Aert met hout bewassen
- Item twee op-ghegraven Heykens
- Noch dry kleyn Heykens aen malcanderen
- Item een Bosken met opgaende boomen gheheeten den Haverdries
- Item een stuck met hout bewassen
- Item een bleck-bosch
- Item eenen Bosch
- type="disc"Item een Gheheyde boven Soersel

So wie gadinghe inde voorschr goederen is hebbende / mach hem addresseren aen den Notaris Hoefs / woonende inde Huyvetterstraet tot Antwerpen / ende men sal hem de conditien voor-houden

Den eenen segget den anderen voorts

Op deze manier wordt het domein van Pulderbos beschreven bij de verkoop. Michiel van Elsacker, vader van Jan Matthys, koopt het domein, incluis de nu nog bestaande "oude Pastorie", te Pulderbos op 14-11-1681, van de Markies de Melin. Hij blijft echter wel te Loenhout wonen. Er zal, eigenaardig genoeg, nooit een van Elsacker in dit domein of huis komen wonen. Om de aankoop te kunnen doen gaat Michiel op 24-11-1681, samen met Marcellus Marcelli, die gehuwd was met Catharina Van Elsacker (een dochter van een oudere broer van Michiel), een lening aan van 5000 gulden bij Jacobus Anthonius de Witte, oud-burgemeester van Antwerpen en heer van Terlaeken-Leverghem. Op 11-01-1682 gaan Michiel en Marcellus opnieuw een lening aan van 900 gulden bij dezelfde de Witte. Op 02-10-1682 lenen Michiel en Marcellus andermaal 2000 gulden bij Jacobus de Witte. Op 15-02-1687 verklaren zowel Michiel als Marcellus dat de eigendommen voor een derde mede toebehoren aan Jacobus de Witte en dat elk van hen aan Jacobus de Witte een bedrag van 3300 gulden schuldig is . Michiel van Elsacker zal medeeigenaar blijven tot

aan zijn dood op 06-05-1689. Vermoedelijk heeft er na zijn dood nooit een erfdeling plaatsgevonden. Er is steeds sprake van de weduwe en de gemeenschappelijke erfgenamen. Zijn weduwe zal hem overleven tot in het jaar 1720. Op 29-12-1690 gebeurt er een herverdeling der rentebrieven. Marcellus Marcelli geeft dan goederen als onderpand. Mattheus van Gilse, broer van Catharina, geeft de goederen te Pulderbos als onderpand . Op 09-09-1692 gebeurt er een nieuwe herverdeling der goederen tussen Jacobus de Witte enerzijds en Marcellus Marcelli en Catharina van Gilse anderzijds. De Witte vraagt en krijgt een onverdeeld derde. Op 29-04-1698 zal Marcellus Marcelli zijn deel van het onroerend goed vermaken aan Jan Matthys van Elsacker.

Jan Matthys wordt de volgende eigenaar van de eigendommen te Pulderbos. Hij heeft er ook nooit gewoond. Hij blijft eigenaar tot aan zijn dood in 1751 na een zeer bewogen leven. Hij overlijdt bij zijn broer Peter, pastoor van de St Willibrorduskerk "extra muros" te Antwerpen.

Van deze pastoor vindt men in de archieven twee brieven waaruit blijkt dat hij de belangen van zijn broer behartigde. Zo schrijft hij dat de pachter der hoeve, Cornelis Bruynckens, die op 24-01-1737 overleden was, nog 580 gulden achter stond met het betalen van de huur, en dat hij van zijn weduwe "Catharina Waegemans noyet in der minne de voors somme heeft cunnen becomen... . En inne den quaden wil van de weduwe-boedelhoudster die hem continuelyck paeyde met goede woorden sonder effect"

Deze pastoor vraagt aan de Schout en schepenen te willen overgaan tot de gerechtelijke verkoping van de inboedel "meubelen, bestialen, peeën, raepen, enz....." tot het bedrag der achterstallen. Uit een ander document blijkt dat, in belangrijke gevallen, de gemeente op hem een beroep doet:

"Den ondergeschreven sterck maeckende voor de sijne die het mede aengaet voor soo veel in hem is, verclaert mídts dese te competeren beneffens den heeren wethouderen en principaelste gegoeyden in Pulderbosch, in de lichtinge der penninge tot interest tot betaelinghe queste van de rations, fouragie, waer mede den voors dorpe mee wort belast, ende soo veel daer toe noodigh geoordeelt sal worden ende daer toe gebrueyckende het octroy van den Hove (Here) des aengaende geeinameert oft te vercrygen om den voors Dorpe te mogen belasten aldus hebbe dit onderteeckent desen 14 nov P van Elsacker, pastoor van Ste Willeb."

Opmerking: De gemeente Pulderbos had 4400 gulden geleend om de oorlogsuitgaven van de Oostenrijkse Successieoorlog (1744-1748) te kunnen betalen. Waarschijnlijk heeft zij personen gezocht welke borg wilden staan voor de intrest hiervan.

Na de dood van Jan Matthys beheert zijn weduwe, Magdalena Tappers, de eigendommen te Pulderbos tot aan haar dood in 1760.

Peter van Elsacker, zoon van Jan Matthys, wordt de volgende eigenaar. Van hem erft Maria Josepha Hendrika van Elsacker de eigendommen. Zij huwt met Jacobus Carolus Philippus de Vries, kerkmeester van de St Jacobskerk te Antwerpen. Haar vier kinderen (de Vries) erven de eigendommen. Zo ging dit domein verloren voor de familienaam Van Elsacker. Het was familiebezit van 1681 tot 1854.

terug

appendum: Het Schaliënhuis te Loenhout

Aankoop van Michiel van Elsacker (geboren 1525 en betovergrootvader van Jan Matthys) van het Schaliënhuis te Loenhout.

26-08-1560 te Loenhout

tusschen Jacobe Vervloet, scoutet van Weernout ende Michiel van Elsackere

Voirwaerde

Op conditie ende voirwaerde nabeschreven heeft Jacob van der Vloet, schoutet tot Weernout als man ende momboir van Marie Wouters vanden Cloote dochtere, synder huysvrouwe, vercoght Michiel van Elsackere ende Marie, synder huysvrouwe, een woonstede oft huys, met schalien gedect, ghestaen binnen Loenhout, inden Huffele ende dat metter erven, daer toebehoirende ende metten brouhuyse, vutgenomen het brougetouwe met synen toebehoirten. Item dese stede ende schalienhuys heeft de voirschr Jacob den voirschr Michiele vercoght in vuegen soo Wouter vanden Cloote synder huysvrouwe vader wylen met eenen eynde keersen gecoght hadde ende dat metter erven soo Peeter van Ostaeyen dat wylen ghecoght hadde van Pauwelse Ian Bode, aen Heyndrick van Sinte Huybreghts palende vanden hoecke vander schueren opten middelsten styl vanden pryvate, aghtervolgende der selver ouder voirwaerden, daer aff synde ende voirts op conditie hier na beschreven.

Item heeft de voirschr Michiel dit voirschr schalien huys gecoght ende daer voire gelooft te betalene den

voirschr Jacob vander Vloet, schouteth tot Weernout, achtien Karolus gulden erffelyck ende sal daer aff betalen te Lichtmisse naestcomende, te wetene vanden iare XV LXI, stile van Ludick, tweeendertigh ponden Brabants eens sonder rente in mindernisse vanden voirschr aghtien Karolus gulden erffelyck, behoudelyck sal de voirschr Jacob vander Vloet in mindernisse vanden voirschr XXXII pont Brabants eens die hy te Lichtmisse naestcomende sal ontfanghen, hebben opbueren ende ontfanghen tot toesele ende heffen ende affrekenen aende voirschr XXXII ponden Brabants twee veertelen rocx erffelyck ende XXVI stuyvers ende II½ oort die de voirschr Michiel daer iaerlycx heffende is ende dat soo die en guyten syn, welcke rente leen is ende sullen malcanderen daer nae vuytreycken ende sullen oock t verloop vande selve rente soo vele als Michiele compt den voirschr Jacobe corten aende XXXII pondt Brabants, soo vele als hy Jacob ontfanghen sal vanden selven verloope. Item is den voirschr Michiel voirts ghehouden te baetelene den voirschr Jacobe vander Vloet de tiene Karolus gulden erffelyck ende daer aff te betaelene te Lichtmisse vanden iaere XV LXII, stile van Ludick, in mindernisse vanden voirschr tiene Karolus gulden erffelyck een pondt Brabants erffelyck metten renten daer by ende soo voort van iaere te iaere alle iaer een pondt erffelyck, aff te guytene metter renten daer by te wetene alle iaer XVII ponden Brabants tot dat de geheele somme by hem gelooft, betaelt sal syn, behoudelyck vander geheelder sommen rente te gevene tot dat hy t al affgegueten sal hebben. Item is oock voirwaerde dat dese Michiel sal vutreycken ende betaelen den Heyligen Geest alle iaer de twee veertelen rogs erffelyck die vuten schalyen huyse gaen, sonder corten aende XVIII Karolus gulden erffelyck ende oock den heere chyns sonder corten, aghtervolgende der ouden voirwaerden. Item den lyffcoop sal Michiel betaelen ende verleggen ende sal hem halff corten aen syn ierste paeye. Dese voirwaerde is aldus ghehoirt,

upghelesen ende gheaccordeert by Jacobe vander Vloet ende Michiele van Elsackere, in presentie van Anthonis van Aerde, Peeter Ioos, Joos Heyndricx, Peeter, Joos Peeter Ioos ende Cornelis Mathys Vervoort als ghetuygen, Den XXVIe augusti anno XV LX.

Michiel van Elsacker, vader van Jan Matthys, was niet alleen notaris en procureur, hij was tevens landbouwer en brouwer in het Schaliënhuis tot aan zijn dood in 1689. Jan Matthys was toen 20 jaar en verbleef toen (mogelijk) aan de parijse Sorbonne. Catharina van Gilse, weduwe van Michiel, beheerde toen al de goederen tot aan haar dood in 1720. Jan Matthys is dan eigenaar geworden van het Schaliënhuis. Het is echter niet

bekend of Jan Matthys ook brouwer is geweest in het Schaliënhuis. Dit is weinig waarschijnlijk aangezien het Schaliënhuis met de brouwerij en een groot deel van het grondbezit toen werd verhuurd aan brouwer Erasmus Kerstens. In 1761 blijkt hij een achterstand te hebben van 1325 gulden in het betalen van de huurpenningen. Er wordt beslag gelegd op zijn goederen . Frans Bernard, zoon van Jan Matthys, neemt het Schaliënhuis weer in gebruik als brouwer.

Vacate et Videte

"Vacate et Videte": Weest rustig en bezin u (spreuk van abt Jacob van Elsacker, 1499-1505)

terug

Gebruikte afkortingen

A.A.B. Archief abdij Bornem

A.R.A. Algemeen Rijksarchief (Brussel)

B.S. Burgelijke Stand

H.O.K. Hoogstraatse Oudheidkundige

Kring

O.A. Oud Archief

O.C.M.W. Openbare Centrum voor Maatschappelijk Welzijn

R.A.A. Rijksarchief Antwerpen

R.A.B. Rijksarchief Beveren

R.K. Rooms Katholiek

S.A.A. StadsArchief Antwerpen

Sch.Reg. Schepen Register

V.V.F. Vlaamse Vereniging voor

Familiekunde

terug

naar begin